உ

கடவுள்துணை.

மெய்ஞ்ஞானியாகிய

கைலாசியக்

கம்பிளிச்சட்டைமுனிநாயனார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

முன்ஞானம்நூறு, பின்ஞானம்நூறு.

இவை,

சரவணபுரம்

சண்முககுருசுவாமியவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

புரசபாக்கம்.

ஸ்ரீ பூமலிங்கம்பிள்ளை

அவர்களது,

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895.

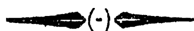
உ

சிவமயம்.

கைலாயக்கம்பிளிச்சட்டைமுனிநாயனார

அருளிச்செய்த

முன்ஞானம் - நூறு.

அகண்டபரிபூரணமாமுமையாள்பாதமப்புரத்தேநின்றதொருவையர்பாதம், புகன்றுநின்றகணேசனொடுநாதாக்கள்பாதம் புகழ்பெரியவாக்குடையவாணிபாதம், நிகன்றெனவேயெனையாண்டகுருவின்பாதந்நிறைநிறையாய்ச்சொரூபத்தில்நின்றோர்பாதம், முகன்றுயெனையீன்றெடுத்தசின்மயத்தின்பாதமூவுலகுமெச்சுதற்குக்காப்புதானே. (௧)

தாங்கிநின்றசரிதையிலேநின்றுசடம்வீழ்கில் தப்பாதுகிரிகையுள்ளேசாரப்பண்ணும், வாங்கிநின்றகிரிகைவிட்டுவிழுந்ததானால் மகத்தானவுடலெடுத்துயோகம்பண்ணும, ஓங்கிநின்றகிரிகைவிட்டுவிழுந்துதானல்உத்தமனேவுயர்ந்தநின்றஞானந்தேற்றும, பாங்கிநின்றஅச்சென்மமவுனமுத்திப்பரிவாகவாய்த்தவர்களறிந்துகொள்ளே. (௨)

அறிந்திருந்தநான்குக்கும்விக்கினங்களுண்டு அப்பனே அகாமியஞ்சத்திசித்திரோடே, மறிந்துநின்றபிராரத்தந்தோயத்தோடு மகத்தானநாலுக்கும்விக்கினங்களாச்சு,பிரிந்துநின்றநாவிறைற்செய்வதென்னபோரானவறுமையொடுகிலேசந்துக்கஞ், செறிந்துநின்றபெண்பொன்னுமண்ணினாலேசேத்துமதிலீபோலேயிருக்குவாரே. (௩)

தியங்கினால்கெற்சித்துத்துறத்திச்சண்ணுஞ்சீரறியாமிலேச்சனையோஜகத்தினுள்ளே, மயங்கினார்நாலுபாதத்தினுள்ளே மனஞ்செவ்வையாவதெப்போநாமறிவதெப்போ, தயங்கினாருலகத்திற் கோடிபேர்கள்

சாவதும்பிறப்பதுவுங்காவடிபோலாச்சு, துயக்கினோர்துடர்ந்தால் ஞான ம்பே சசுகோட்டிலறிவதுபோலகூறப்பாமே (ச)

பாழானாய்மைநசென்று மெய்யுறியசெப்போ பாசமனஞ்செவ் வையாய்வருஞெதப்போ, வானாவிழியுடையபெண்ணைச்சேருமயக மறறுகிறாநெப்போமனபேயைபோ, காழானவுலகமதி ஞானாமெய லொகருமதுகறுமெபசெப்போகருதினைற, கோளானகருவிவிட்டுமே லேநோ செ யுமேயதென்றுஎழலாமோ. (ரு)

மூலமூலாலங்கிபூள்ளிருகிர்த்துநின்றமேலாறுமெதது போகிக, போலமுடனுன்பணையைகண்டிபேறிக நொடியமொருஞா னசத்திக்குள்ளோனாக, பாலமெனறமேசரியா மவனத்தூணடிப்பார பரமமைத்துஞானமுற்றிக், காலமொடுபிறபபிறப்புங்கடந்துபோ குங்கையிட்ட நெறிசம்போல்சாடுமேபோங்கே. (சா)

பொராமுமொவைதரசுக்கோடாறுமுர்றுநின்றாருசு கருவானந்திடகாமாரு, ஆய்மாயயாணுவமுமொனைவும்போகு லப்பலைசேராது மாமுமாறுபாமகாணும, பாய்மானமெபாகிவிந்து நாதம்பரவியதேவியெதுபாபாரகாண்மைநா, யங்காமைவுை யாதைப் றிருமருவிகின்றலகிரியைநாணெத்துகாணே. (எ)

ஒருநுமெமுமெண்ணையுண்ணுமுருவிய நமன்சென்றுசல தைபுண்ணும், நீ திகின்றசலநதுநாவ்நீணையுண்ணும்பாவனதிச்செ ஞ்மலையுண்ணும், மெல்லகினின்றகால்சென்றுவிண்ணையுண்ணும்விரு ந்துதப்பாசடமெனறுபோராந்தபோச்சு, முதகிகண்டுக்கூடுவதுரிய தக்காலம்முடேமேலுணையுண்டுமேமேலபாரோ. (அ

பாரப்ப அந்தமுடிவுமதனைக்கொள்ளும் பாங்கானஉகாமம் மகாரத்தைக்கொள்ளும், சேரப்பாமகாரமதுவிந்துவைத்தான்கொள்ளு

ம்பேரானவித்துவதூதர்தைக்கொள்ளும் சேரப்பாகா முற்றுசத்தி யத்தைத்தான்கொள்ளும்சேர்ந்துதிறசத்தியக்கோசிவததைக்கொள்ளும், ஆரப்பாசிவத்தனைப்பார்த்தக்கொள்ளும் அப்பரத்தைக்கொண் டவிடமறிந்துவுண்ணே. (௯)

உன்னிநின்றுமூலமுதலாறும்பார்த்துவருகின்றசுழிமுனையைய றிந்துபின்பு, மன்னிநின்றமதிமேலேசாம்பவியைக்கண்டுமருவிநின்று மனமுனைந்துத்தேர்ந்துபின்பு, பன்னிநின்றயிவ்வளவும்யோகமார்க்கம் பகலிரவுமற்றவிடம்ஞானமார்க்கம், கன்னிநின்ற விடங்கண்டாலவனே ஞானி காட்டுவாள்கேசரியைக்காட்டுவாளே. (௰)

காட்டுவாள்கிரியுன்னைமேலேயேற்றிக் கைவிட்டாலகிரியைத்தான் கீழேதள்ளுவள், மூட்டுவாள்குளிகையிட்டால்மரணந்துசருள்ளேமேன்ன டபுவிக்கடந்துவெளியுங்காணும், ஆட்டுவாளண்டைமண்டமாலைபூண்டா ளாதிவஸ்துவநாதி ஸ்தானமொன்று, ஊட்டுவாள் நிக்குணத்தின மூர்த்தவள்ளியுயர்த்துநின்றஞானசத்தியறவுதானே. (௰௧)

உறவென்னத்தாரைவிடவுறவுமுண்டோ வுனுக்கு யோகமாதந் தைத்தாஷிப்பராகள், குறைவென்னதிரோதயிசையையத்தோறுக்கூடிய வேலாமாயவலைகூட்டியாட்டி, மறவென்ன ஞானமென்னமயக்கித்தள்ளி மகத்தானசமுசாரவலையிறபோட்டாள், நிறவென்ன வாமசதாவ் ஞான மாச்சுமில்றயனேசியயோகிவாசியாமே. (௰௨)

வாசியென்றும்பவுனமென்றுமிரண்டுவித்தை மகத்தானசாம்ப வியுங்கேசரியுமரண்டு, தேசியென்றால்யோகத்துக்காதிவித்தை திறமா னமவுனமென்றால்ஞானவித்தை, மாசியென்றமனமுடைசதாவிரண்டு மகாமருவிநின்று அறிவறிந்தாவிரண்டுமாகும், தூசியென்ற வெளியல் லோ அண்டவீதிசொக்காமலகிரிகொண்டு ஆக்கியதே. (௰௩)

ஆர்கிநின்றபரிசத்தார்கொசுவிறந்துதையா ஆச்சரியம்ரூபத்தால் வணடிறந்துதையா, பாக்கிநின்றமணிரெயாலியால்மாணிறந்துதையாபூ ரணவரிசையினுல்மீணிறந்துதையா, தாக்கிநின்றசேந்தியினுலெறும்பு சென்றுசாதகமாய்மாண்டுநிந்தைவந்தும்பாரு, பாக்கிநின்றவிந்திரியவி டையத்துள்ளேபாழானமனஞ்சிக்கிப்படுகுவாரே. (௰௪)

வாரானயுலகத்தில்மனுஷர்கோடிமருவிநின்றுவுண்டுதந்தைசயோ கிச்சுத், தானமிஜகதுரங்கபரங்கமேறிச்சகலரத்தினபூஷணங்கள்த ரித்துவிமயி, மாரானவாழுத டக்கேநரிறந்தாரையாமாண்டவர்கள்வெகு கோடியாயவாட்கைசு, கூராம சிவயோக ஞானம்வந்தால் கூடழிந்துப் போகாதுசுடுகேடே. (௰௫)

கூடுவதும் சமோநேசமோவென்னில்கூர்மையுள்ளவாசமோ வதிதமோவென்னில், ஆடுவதுஆச்சரியநின்மலமோவென்னி லருமை யுளநிர்குணமோநிரஞ்சனமோவென்னில, பாடுவதுபதங்கடந்தபூ ரணமோவென்னிடகவிடமுமற்றிடமோபராபரமோவென்னி, ஆடுவ துவெங்கேயபாபினையெங்குமல்லவும்மென்று லூமவெள்ளமோசங் காணே. (௰௬)

மோகமென்றவுரலுக்குள்மனந்தாங்கிக் முசியாமலிடிப்பதற்கு வைம்பொறியங்கோலதான், பாசமென்றகோபம்வந்து வுருவாய்நின்று பதையாமற்சண்ணிச்சுவுலகமெல்லாந், தாகமென்றஞானம்வந்துயென் னசெய்புனுசண்டாளவிந்திரியச்சார்பினுலே, வேதவென்றமனமுடைத் தோர்லகிரியைநான்கொண்டுவிண்ணுக்குளேநிற்கவெளியாய்போமே

வெளியேதுவெளியிதகுள்ளொளியங்கேதுவேதாந்தவொளிகடந் தவொளியங்கேது, அளியேதுஅளிகடந்தவகண்டமேது அபபுரதே தோற்றுகிறசோதியேது, வெளியேதுவினைவேது நிர்க்குணந்தானேது சோரான பூரணத்தின் நாதமேது, வழியேது சுழியடக்குஞ் சூட்சமே துதோற்றுமப்பாவானத்தையொற்றுப்பாரே. (௰௭)

ஒத்துநின்றசரிதைதொடு கிரிகைகண்டு மூரவாதிசெய்தவப்பாக ன்றுய்க்கேளு, யத்திநின்றயோகமுதல் ஞானம்ரெண்டுப் பாங்காகசித் தருக்குஅடுத்தவாறு, அதநின்ற அகாமியசஞ்சிதமாம்பிராரத்துவமா ருக்குமடுக்குமென்றால் யோகவரைசெய்தும், முத்திநின்றஞானத்திற் புகுந்தோர்க்கையா மூன்றுமிலேப்பிரபஞ்சமுழுதும்போச்சே. (௰௯)

போச்சென்பார்மூக்காலம்பிறகேகின்று புரிமூருங்குப்போலேறி ப்புணர்ந்துகொல்லும், ஆச்சப்பாகாலமெனனவென்றுசொல்லிபவரவர் கள்சபஞ்செய்வாரறிந்தமட்டும்நீச்சப்பாஅகாலவெள்ளையார்கடப்பாரெ ன்றால் நேரானஞானியல்லோகடந்துநின்றூர், மூச்சப்பாஅற்றிடத்தை ப்பாரு பாருமூட்டிவிக்குமுகிடந்தான்ஞ னத்தியே. (உ௰)

தீயுக்குள்விழுந்துநின்றதிரணபஸ்பம்போலச்செச்சாலமுதற் கொண்டுகாலங்கள்போகும், தீயுக்குள்விழுந்தெரிந்தநெய்யைப்போல சிறப்பானஞானமதுதிரண்டுயேறும், தீயுக்குள்காஷ்டமொடுகோலுங் கூடிதிரண்டாப்போற்கருவியெல்லாம்கூடிணைதிலமாளும், தீயுக்குள்ப ராபரந்தானிருந்ததுவும்பாருசெகமெல்லாமவித்தையென்று தெளிந்து போமே. (உக)

தெளிந்தவிடங்கண்டவரார்சிவசித்தர்யோகிசெகமெல்லாம் நாமெ ன்பார்திருட்டுஞானம்,ஒளிந்தவிடமுன்மனைத்தாய்கேசரிக்குள்நிற்பாள் உற்றுப்பார்மகாரம்வைததுலுதுலுது,அளிந்தவிடம்நிற்கதுணர்ந்தானதி லேகேளுஆச்சரியமகாரமொன்றுவுண்டுவுண்டு, களிந்தவிடம்நிராகார மொன்றுமில்லைக்காட்டிரதாரறிவுகொண்டுவுற்றுக்காணே. (உஉ)

உற்றுநின்றுவுலகத்தோர்ஞானம்பார்தது லுனுக்குக்கிடையாமல் பிரட்டுப்பேசி, பற்றுநின்றமோகத்தாற்பெண்ணைக்கூடிபார்த்துநின்றதி ரோதாயிவலேபிற்சிக்கிக், கொத்துநின்றவிடங்காண்பார்கண்ணைமூடிக்கு

ம்வென்றுயிருள குருக்குறியுமபொய்யா மற்றுகின்றசெகிரியினுக்கொன்டுயேறமாட்டார்களாருசமையமடுந்தானே. (உ௩)

சமையமெல்லாஞசத்தியுண்டு சிவமுமுண்டு சண்டாளர் பிரிந்தல்லோதள்ளினார்கள், சமையமெல்லாமேயொருசஞ்சித்தாந்தமுண்டு சாந்தந்தனைப்பாராமற்றமயங்கினார்கள், சமையமெல்லாம நாதமுண்டுவிந்துண்டுநாக்காமற்கெட்டார்களுலகத்தோர்கள், சமையமெல்லாம்பரம்பரமாம்ஞானமுண்டுதானைவிட்டபாவத்தால் வாரிப்போச்சே. (உ௪)

போச்சப்பாஅறுறும்பாசநாசேலயுதியுள்ளோர்பாணத்தாற்கண்டாரையா, ஆச்சப்பாவாமமெபஞ்சேந்திரியமெல்லாமதன்குணமோதிராகாரியவுண்டானந்தான, ஏச்சப்பாநாதாக்கள்ரிஷிகள்சித்தர்யோகசந்தவனைக்கண்டவர்கள்பானந்தாலென்றே, காசசமறைப்பட்டதென்னவேறற்றுப்போல்கசடொன்றவறுசனமப்பக்கேட்டபாங்கே (உ௫)

பாங்கானகுருவடிவிக்குள்ளுறவொன்றுமாரப்பாகண்டதில் மூலமொன்று, பேங்கானவாருருமமுமுலமொன்று மாப்பமுமாணவிந்துவிலே முலமொன்று, வாங்கனாகிபியேஅமுவமொன்றுமடந்தினின்றபராபரஇல்முலமொன்று, யோகாயிரையாறுங்கண்டநானிபோர்த்துநின்றபும்முலமோகெடாமே (உ௬)

ஆமப்பாககாமுதலையொகானிற்குமவுவவளவும யோகத்தின் முலமாச்சு, தாமப்பாஅரோருகனுகாரகொட்டுசா கமாய்மகாரவனாருானமூலம, ஓமப்பாநினைநாதவனாதிந்த ஒரும உற்றேற வுறதே அகண்டவீதி, காமப்பாவுண்டாகாலயோகசித்திக கடுவகானற்டாலுண்ஞானமாசசே. (உ௭)

ஆச்சிந்தவரிசைவிட்டுவுலகஆசான் ஆதியொனருஅந்தமொன்றுரவிமதிதானென்பான், மூச்சற்றவிடங்காட்டித்தெரியாதேநின்றுமுன்னேதுபின்னேதுசாக்கமெனபன், வாச்சிந்தமயகதந்தானுலகத்தோர

கேட்டார் மதுவைவிட்டு யேறியல்லோ சமையத்தோர் கேட்டார்,ஓச்சிந்தவிதமறிந்தோன் யோகஞானி உம்மென்றுகும்மென்றநாதமாமே.

நாதமப்பா யோகத்திலேந்துநாதம் நலமானமவுனத்திலேந்துநாதம், வேதமப்பாகடந்திடத்தே சுத்தநாதம் வெட்டவெளிக்குள்ளேயொரு நாதமுண்டு, போதமப்பாகடந்திடத்தே யந்தநாதம் புகழாகச்சேவித்து நிற்குமென்றுரைத்தான், காதமப்பா தூரமல்ல அந்தோஅந்தோ கணணிமைக்குள்விண்ணுக்குள்கலந்துகாணே. ௨௯

விண்ணேது வெளியேது வொளியங்கேது விளைந்திட்ட மூன்றுமல்லோ கேசரிதானுச்சு, கண்ணேது காகேதுமூலங்கேது கண்டிப்பாய் கண்டதெல்லாமறிந்துபேச்சு, மண்ணேதுவிண்ணேது சமரசந்தனேது வற்றாடப்பா வெட்டவெளியொன்றுமில்லை, என்னேதுநினைவேதுமறி வேதோ நேதுசோகமாயந்தக்கோர்ந்திட்டிருக்கைதான் காணே. ௩௰

உதித்தெழுந்தணைநிருநேசமால பாதமப்பா பாதமதை வகைகந்தோர் ஞானமெய்யவலமாமெங்குஞ் திகழும் பதிநிலைமண்டு உலகோர்களவிண்ணைப்பா ரோப்பூரணமனையாமைசேர்ந்தார்நாட்டார், முகதிகண்டவிடமெங்கே பெருங்காலமூலசற்றுமென்றிடமைநீக்கிப்பாரா, சித்திகணடால் சித்திமெயனாடு செய்யமாட்டார் சொந்தமதாயிருக்கறியார் திருடர்தானே. ௩௧

தாமென்றவாறுவதனை நீக்கமாட்டார் சண்டாளக்கோபந்தனைத்தள்ளமாட்டார், ஊமென்றகூசயோக மொழிக்கமாட்டார், உற்றுநின்றசையோகமவிடுக்கமாட்டார், பாமென்றஞானவெள்ளமுண்ணமாட்டார்பதறுபல்வனத்தே யிருக்கமாட்டார், வாமென்ற பொருளென்ன வெளிதோணைந்தா மதத்தானையடக்கயெய்யுங்காணே. ௩௨

காணிந்தவுலகத்தில் மாயக்கூத்துங் கண்மூக்குசெவியோடுயிந்திரியக்கூத்தும், பூணந்தவாசியினால் வருமைகக்கூத்தும் புகழானஜென

னமொடு மானக்கூத்தும் ஆனிந்தவண்டமெல்லாம் படைத்தகூத்தும், ஆங்காரமனாப்புத்தி யானகூத்தும், தோணிந்தப் படிபடைத்த பரமே னையா சொற்பெரியபூரணமேயென்றுகூவே. ௧௧

கூனையிலேயெ த்தாலோக பொழுதுகூவுகுறையாதசருணையினல்தி ரும்பிபார்த்து, சாவையிலேமெகலையைத்தானை தாயதான்சென்றுதாவா கயெடுத்ததுபோலுன்னையைத்தாகேனையிலேயெந்தனைத்துவுயிரை வைப்பாள் செகசாலமாடுகிற திருட்டுத்தாய்தான், பானையிலேயென ஞ்சொனறுபரவாவிட்டாலபாரதுபோவிநபபாளபாருபாரே. ()

பாரப்பாசெகமெல்லாத்து மண்டபதமெல்லாம் பாங்கானகுருதியிலே வைத்திருந்தகனவி, நேரப்பாயிவனைவிட்டு யோசம்பார்த்தேநேரகத அண்டத்திலேஞானயபார்த்தேனை, சேரபாசுத்தவிழல் மலமோயேபா மசெகச்சாகூட்டத்தைவிட்டுதெளியமாட்டார், ஆரப்பா அவனைவிட்டு ஞானகண்டோர அவ்விசைசபுகருமானசையென்றபாமபுசானே, (௧௫)

பாம்பையல்லோ ஆபரணம்பூண்டவீசன் பரிவாகமதியோடுகொ ன்றைசூடி, பாம்பையல்லோ மூன்றாலயபபேட்டகூத்தன் டாங்கா னகரிபுரிகதப்பாணிபாணி, பாம்பையல்லோகங்கணமாய்தரித்துக்கொ ண்டுபெரியமுனைத் தோலுடுத்துப்பாதந்தூக்கி பாமபையல்லோவுன்ம னைக்குமோதிரமாய்ப்போட்டுப்ப ரொனறுஅநணடத்திலாடினேரே ()

ஆடினதோர்கூத்தெல்லாம் மாத்தாள்பெச்சியண்டையிலேயழைத் தானையிருந்திட்டுகொண்டார்கள், நாடினதே ரவளருக்கிரைனுமெய்வாராமா றியோயவனவரு மொன்றுவொன்று, ஊடினதோரிடமெங்கேயொளி கேட்டதெங்கே யொன்றாகக்காணுகிற நடனமெங்கே, கூடினதோர கண்டத்தின் சோதியெங்கே கூசாமலமவுனதிற்கூடிக்காணே. ௧௭)

மெயஞானகுரு.

காணப்பா மகாரவரை நாதவோசைக் கன்னிக்குப் பீடமவு னஞானம், ஊணப்பா வூணப்பா ஈ ர த த தோ டு வொருமுனையா

பொருவறியாதென்றுரையோடும், தோணைப்பார்த்தோற்றுவது அங்கொன்றுமில்லை சுத்தவெளிசிகோடிசூழவன்னி, ஆணைப்பாமாகோடிகண்கொள்ளாது ஆச்சரியமதிகமென்றமைப்பாசங்காணே. (௩௮)

மனோமலைலா மூர்த்திபாசான்கூட்டி வழிகாட்டுமுறைமைபதுருனமார்பார், மனாமலைலாவடைக்கிப் மனந்தாண்டி மருவிநின்றவிடமல்லோ கேசரிதான்மைந்தா, மனாமெளனமேமூர்த்தியென்பார்மான்பார் மாட்டுப்புரமுன்னெழுந்துவென்றாரானோர், மனாமென்னமகாரவித்தைபதிவித்தைவாய்த்திறந்துபேசாதேமௌனமே. (௩௯)

மௌனவித்தையேதென்றால் முன்னெழுந்தேயென்பார்யாட்டுதிறதிவைகளுமோங்கிகளார், மௌனவித்தையாவதென்னவாய்மூடலென்பார் மாடுமுதற்குநிலையிலோவதென்னா மௌனவித்தைநேட்டிருப்பார் கூட்டுறவுமானோர் வாய்மூடவழியோடேதந்தேனார், மௌனவித்தையாசாத்தான தூண்டிக்காட்டில மணிமுதலாய்த்திசைதகேழ்க்குந்தானே. (௪௰)

சேழ்கையிலே மதியினிடைவயிர்கருக்குங் கெடிபானதுவாசமூர்த்தங்கட்குமேன்றார், வாழ்கையிலேயாசையறும் நன்னிலையும்போகும்வாருதியேபோலண்ணுதலமிர்தமோடிடதாக்கையிலேசவிகோடி காந்திகளுடசசிநாணந்தவெளிதானேதோன்றும,மூட்டைகையிலேமேலயிர்தலமீறும் மூன்றுகமுசைதணமாகு மூட்டிப்பாரே. (௪௧)

மூட்டையிலேயுகந்து கிரிகொண்டுமூட்டு முநிரந்தயின்புவிண்ணுக்குமாகிரிவந்துதாக்கும், கூட்டையிலேமேராதலையறிந்து கூட்டுங்குமெல்றநாதத்திற்கூடியேறு,மாட்டையிலேபறிவோடுமெனத்தைமாட்டுமேறுநாலுமகாதத்தைகூர்ந்துகேளுஓட்டையிலேயொருவழியாயோடிற்றாலுந்தமனோயச்சின்னமுந்திவையா. (௪௨)

ஏறுகிறதுறை.

ஐயேனகுருவானவகண்டமூர்த்தி அதிதமென்றஞானமெல்லாமருளிச்செய்தீர், மெய்யேனேபேறுகிரசாரகத்தைச்சொல்லும் வேதாந்தல

ட்சியத்தைவிளக்கச்சொல்லும், ஐயபீனிலைதாறெழுத்தைச்சொல்லும் சொறவெரிபிராணுப சூக்ஷுசொல்லும், மையனோனையமென்றநிர்தகுஞ்சொல்லும சாகமாய்லகியத்தைச்சாற்றிடே. (௪௩)

சாத்துவென்று கேட [illegible] ராயாணுைகளேனேன் சங்கோஷமாச்சு இப்போசாபுவிரக்கேனா, ஏபமவென்றுறலதிலை [illegible] வெயெளி தாகப்பிராணுபபண்ணிடுக, ஆ[illegible] கண்டு ஆதிகன்கொடியை [illegible] ஞானும், மா[illegible]மென்றகண் டகிலக்கெனா [illegible] (௪௪)

வழி [illegible] டசின்று [illegible] மையகுா [illegible] போடே [illegible] உரதம னோரபயிமையகண்டு [illegible] யோக மாகமெ நின்றவினைகிய [illegible] விணிக்கு வெவா[illegible]கதிவினைறு [illegible] (௪௫)

ஆ [illegible] விக்குவிலே [illegible] ராமதி, [illegible] பாகாசத்திற்செசி [illegible] டையாயு ருவவகாறும், [illegible] மொவவாவொயபா, வாப்பாணுணடை [illegible] ஞானிகருமாயக்கானே. (௪௬)

[illegible] வன்னியிசேமமா, பாவென்றபாதிகைமேற் மூபாபூணபோயதிலை அகாரமொன்றுஉகாரமொன்று, மாவென்றமகாரமொன்றுமுப்பாறாக வழங்கிற்று அதனுனிமைச்சொல்லமபோகா, தன்னென்றமொழிபுடை யனமனுக்கத்தைநீேஷவிபிடபதமென்றகேசரித்தான்கானே. (௪௭)

காணிந்தகேசரத்தின்தாயின்காந்தி கண்கொள்ளாவிண்கொள்ளாக மையுங்கொள்ளா, ஆணிந்தப்பனையென்பார்அம்பரநாமென்பார்அவ ருக்குள்மவுனமுண்டு அறிவுகொண்டுபாரு, ஊணிந்தமௌனத்தைநிஷ்

களமாய்ப்போவாய் ஓகோகோகோஅம்பரத்திலேசோதிவேதா, தேர்ணிந்த தப்படியிருந்தால்பரத்தின்சோமை சொல்லிறு அடப்புரந்தே சோதி தானே. (௪௮)

சோதியென்றுபராபரத்தை நிருவனையுமென்று சொல்லையிலேகேட்டி ருப்பீராம்சொல்விக்காரேனுங், ஆதியென்றமூலக்குருபேரான்மைந்தா ஆனகிர்மாசிவமென்றகொங்கணர்தானேடுரு, யாதியென்றுலவர்வாதி ஞானயாதிநாதர்களைகுள்ளினையிட்டசித்தவாதி, பேதியென்றால்மேரு பரிபாலையும்பன்னுமெல்லாருவர்ரசவாதிப்பெருமானேனே. (௪௯)

பெருள்ளகொங்கணர் தன் குளிகையிட்டுப் போனபூரணத்திலா றுவனார்ணடா, அருளான்குழைந்திலவனாருநல்லோர்கள் ஆச்சரியஞ்சி த்தருக்குருக்கத் திறமைதான், மருள்ளாரிஷிகளொமுனிவனாடா நோரா கசரத்திரியிலிருந்தூகண்டோருண்டு, நாருள்ளாசலத்தேதாடுஞ்சென்று ரிஷிகளாத் தான்மனதினிடசத்திதானே. (௫௰)

சத்தியுளைவாசனையாய் குரங்குகேளு கண்டியலைலே இந்திரியக் கொமப்பருமினை, பத்தியுள்ளோமலைக் குடருபேயககூத்தாக்கியாங்கா னமனைதயல்லோசினமுணணி, முத்திபுரானவாசமுாகு யெமேற்ட் டாதமுருமோசசனிபனப்பாஞானத்தாக்கு, சத்தியுளளவாசனையை யடக்கிபாரத்தாலகுருநாடறுக்குஞானப்பிரகாசமே. (௫௧)

கூடியதுஎப்படிதான்ஞானமுர்த்திக குரங்கைவிட்டுமூகிலுகிறவ ழிமையச்சொல்லுர், நாடுவதுவுலகத்திலவாதம்வந்தால நன்யனதுஉண் டாகுல்காஸ்திரத்திற்சொல்வர், ஊடுருதுசாதுசன்மம்வேதாந்தம்பார் த்தாலடுத்தமனைவாசனையாய்தூங்குபோகும், ஆடுவதுசெய்நவாசனை யிலேற்றும்அப்படியேயுலகத்திலேனம்பேசா. (௫௨)

போனவுலகத்தில் ஞானமுற்றும் பேசாமலிருக்கிருந்த விடத்தில் மைந்தா, வானானபோதத்திலிங்கமாகும்வாறுதிக்குபேருவுக்குடுவே கோடி, காரானகாமத்தால்சுபாண்டிலிங்கமதைவிட்டசமாதியினால் சுத் தமாலிங்கம், தாரணமேலேதோறும்பூமிதோறுஞ் சாற்றரிதுசாற்றரிது சார்ந்துபாரே. (௫௩)

பாரப்பாசுயம்பில்வத்துபிகைக்கேயேற்றால் பலித்துதப்பாஞானசித் திமவுனசித்தி, நோப்பாவொன்றுதுபோரிதியேயாறுகோகப்பெலிகொ

ண்டோர்கேட்குமூயர், காரப்பாவிண்ணையென்றால்காவார்காத்தர் காத்தா
லேஞானசித்திகைகலந்துகூடும், ஊரப்பாவாதிடைப்போல்நீங்கள்செட்
டவுனுந்தரென்பாரசித்தர்கள்தானுரைத்திட்டோ. (௫௪)

உரைக்கவல்லோராஜயோகம்வைத்தாரீசன் உண்டுடுத்துத்திரிவத
ற்கோசொனனுையாய், மறைக்கவல்லோ வாகனையோலகிரிநாளும்
மென்றார் மாத்தானத்தசகுணமூர்த்தியாசான், நிறைக்கவல்லோயோ
கமுதைனேஞானஞ்சொன்னோ விதிறகவிடமற்றிருந்த நிர்மலமாஞ்சோதி,
இரைகவல்லோ புரினசேர்கேணியைப்போலெடுத்தெடுக்க வெழும்பி
வருமவாசனைத்தான்காணே. (௫௫)

எழும்பாமல்வாசனையைக்கொண்றோன்ஞானி யோகமல்வாசனை
யையடித்தோனசித்தனை, எழும்பாமலகருவிகளையிருக்கச்சாடியிருந்தினை
வன்சிவயோகிவாதயோகி, எழும்பாமலடிப்பதற்கு சூட்சஞ்சொல்வே
னைமைந்தாகேள்மவுனதங்கேயிருந்தாற்போகும், எழும்பாமல்வாசனைபோ
ச்சுதானால்வாயிகலைசத்தவெளியிருளும்போச்சே. (௫௬)

போச்சென்றுஇருக்கிறதோர்ஞானதுக்குப் புகழானவல்லமை
தானென்னமைந்தா, வாச்செனறஅகண்டத்துள்வளைகளாறுமருவிஞல்
சடதசோடேயவனசித்தன், நீச்சேன்றவரைபார்த்துவாரோன்மக்கள்
நில்லுங்கேள்குகையினுள்ளேயென்றுசொல்லி தோச்சென்றபூரணத்
திற்சொக்கிநின்றசுந்தரானந்தன்வந்துதொழுதிட்டானே. (௫௭)

தொழுதுகொண்டுபதம்பிடித்தவகண்டத்துள்ளே சொக்குகிறே
மென்றுசொன்னசுந்தரமையா, விழுதுகொண்டஆலைப்போல்நெட்
டிட்டேறிவெளிகடந்துஆறாதலங்களைவாரோன்முழுதுங்கண்டானென்
பிள்ளையென்றுகிருதிமூட்டிவைப்பேனசித்தநிலகோபம்வேண்டாம்,
பழுதுகொண்டுவருகிறேன்திருப்பாவிட்டால் பாரபாதகிலிச்சிடுவேன்
பண்பிடரோ. (௫௮)

பாரப்பாஅகண்டவெளிசுத்தகோனல் பார்ப்பதற்கோஅங்கொன்
றுவிடமேயில்லை, நேரப்பாரவிகோடிவன்னிகோடி நோனமதிகோடிக
ண்ணுகூசும், ஆரப்பாவளவிட்டோர்கண்டோர்வீதிஅதுக்குள்ளேசெ

ல்லரிதுமைந்தாபோபோ, காரப்பாகுளையென்றுபட்டங்கட்டிக் கடுங்குளிகைசோடிட்டுக்கலந்திட்டேனே. (௫௯)

கலந்திட்டேனொருவரையில்நாதவிலாசைகண்டோள்ளாமெளிர்குள்ளேகலக்கமாச்சு, கலந்திட்டேன்பறுவரையிலிடியோகோடிகண்கெட்டேன்மதிகெட்டேன்காதுங்கெட்டேன், கலந்திட்டேன்மூலவரையிற்காந்திக்குள்ளேகடுகவந்தேனகொங்கணரையழைத்திட்டேனே. (௬௰)

அழையுமென்றசொற்கேட்டுச்சுகாதாணாந்தக்ஷணத்திற கொங்கணரையதிசீககிரத்தில், விழவுடனேவோடிவந்துதெண்டனிட்டுவிரைவுடனேகொங்கணர்தாங்க்ஷணத்தில், அழையுமென்றுரெங்களேயுருக்களைத்தானையா ஆச்சரியஞ்சொலலுதறகடியேன்வாநேன், அழையுமென்றசேஷனிடபின்னேவந்து அடியேன்தான்வந்தெனனறுபணிந்திட்டாரே.

பணிந்திட்டகொங்கணரைவாரிமோந்து பராபரமேநீர்க்குணமேபண்புள்ளோனே, அணிந்திட்டஅறுவரையிற்சோதிச்சென்ற ஆதியென்றபராபரமேமையயாமையயா, மணியிட்டச்சிலம்பொலியைகேட்டமூர்த்திமார்க்கத்தையெப்படிதானேறினீரோ, கனியிட்டநிர்மலமாமனததிறுலேகைலாயதேகமென்னதங்கராச்சே. (௬௨)

ஆச்சப்பாஅப்படியேதான்வரவேணுமென்றுஆசைகொண்டிருக்கையிலேயழைத்தனுப்பிவித்தீர், ஏச்சப்பாமனுவொன்றவடியேனுக்குமைந்தன்மேல்கடாக்ஷித்தாலசொல்லவேணும், ஓச்சப்பாகொங்கணரேயுபசாரமென்னவோங்கினதையுரைக்கிறேன்சேனுசேனு, காச்சப்பாவுலகத்திலெடுத்ததேகங்கைலாசச்சட்டையாங்கருவைச்சொல்லே. ()

கருவென்னவொன்றுமில்லைபேருவுக்குமேமோ காணப்பாயீசானங்கைலாயமாச்சு, உருவென்ன வெடுத்தசெல்லாங் கைலாயதேக முத்தமனேகிராகரஞானசித்தி, குருவென்னநிர்சகுணத்தின் பவனத்துள்ளே குவிந்துரைத்தபெருமையினாலகையாலமாச்சு, அருவென்னமகாரவித்தைமுட்டிக்கொண்டுஆதிவிர்த்தகற்பமது உண்டுபாரே. (௬௪)

பாரப்பாகுகமுண்டுமவுனந்தாக்க பளிச்சென்ற ஏழுசட்டைபண்ணுய்ப்போதும், நோப்பா அச்சடந்தான்கைலாயதேகம் நிமிஷத்தேசித்தியாமுன்நினைவுக்கையா, ஆரப்பாவுனைப்போலேநினைத்தபடிபண்ண தரிதரிதுகூடாதுமூடருடபோரா, சோப்பாசொல்லிவிட்டேனென்றபேச்சுசெப்புமுன்னேகைலாயமூர்த்திபாரே. (௬௫)

உற்றுநின்றபலநூலைப்பார்த்துப்பார்த்துஉளையாமல்வேதாந்தஞ்
சித்தாந்தமென்று, பற்றிநின்றபாசசந்தானென்றுஉன்னிப்பாராமலலை
ந்துகெட்டானந்தகோடி, முற்றிநின்ற விடமெங்கே ஞானமெங்கே
கொற்றிநின்றமேல்மூலதுரியமெங்கே கூடுவார்மெய்ஞ்ஞானக்குறை
விதாமே. (௬௬)

குறைகேட்டுவாரீரையாங்கோய்தததோடு கூடவல்லேபெய்ஞ்ஞா
னபூனைகதுநிற்கு, மாறாகேவதுமனாறயினி – அந்தமேது மறைவற்றுநின்
றதொருவெளிபகாசமாம், தறைபோத துறைக்குள்ளேசோதியேது கு
ட்டிவிகவிபாமெல்லாம் ஞானகேதாறாரும், அதையேது அல்லவென்று
சமசாரத்துள்ளேயழுந்துமபாகோய்க்கதிகுண்மைதானே. (௬௭)

ஆண்மையென்று பேய்சத்திருணையையல்லோ அகண்டபூதல
மடமலைபோஞானந்நீற்றாம், ஆண்மையென்றுலவாய்ப்பேச்சாஞ்ஞா
னிவாயிலாண்மையள்ளிக் கூறுவாண்டுலகபாதகா, பெண்மை
கொண்டிருந்திமேல்வாயிலிருந்து ஆட்டி கெடியானபெண்ணெபான்ஞானி
லே, காணமையெய்துகிறபதிரபமைபிடித்ததுசண்டாளபேயத்
தைகழுவிபோருவிர்தே. (௬௮)

வகுத்திறைகுரு புகல் ஞானமகபேசருசாக்காய்க்குண்டலிக்கு
ள்வாசியைவைத்து, சுகன்றுநிறைபிராணயபமைனிறுநிருந் நிரணமோலிமு
ந்சிலையிலுபாலியுக்காறுமரணமுமழுறுறைகண்ட வெயமரிய்கேறாறு
நலமெப்பிய்பருவமைமயற்திறைத்தபோகு, அனுருமசனிபேரேயர்
தாவிமூசாவுபயமனமைசாயசித்தியறிந்துகொள்ளே. (௬௯)

அறிந்திங்கமதிரரசவித்து உட்டமெய்ப்பதேனியாகநிதே வறிந்துகொ
ள்ளு,பரிந்திவ்வியின் அழுந்து பசகந்நேசிக்கிபால்கானபேவக்கேதபொந்தாலே
கேறு, அறிந்திசப்பதாரசமொடாறுகேறு அபடலைனமௌனத்தைத்
தூக்கிக்கண்டால், செறிந்துநின்றஞானத்தின்பேரயமாசகசெயலைதம்ப
மவுனத்தைச்சென்றுபாரே. (௭௰)

காணப்பாபாராபரத்திலேமேலெயாறுதைகவிட்டவசண்டமொன்றுநி
ர்க்குணந்தானென்று, பூணப்பாநிர்க்குணந்தான் நிராகாரந்தான்புகழா
னநிர்மலந்தான்போதகந்தம், கோணப்பாவிறைவாறுங் காணப்போக
சொல்லுகிறவார்த்தையென்றுல்லீகட்டிருப்போமைந்தா, ஊணப்பாச
டம்விட்டுஅறிவுவிட்டுஉற்றுநின்றவண்டகதேபறிந்துகொள்ளே. (௭௧)

அறிந்துகொள்ளு மதியளவுபிண்டத்தினுள்ளே அப்பனையாறு
தலமறிந்துகாணும், அறிந்துகொள்ளுவிந்துவின்மேல்பரத்தின் மட்டும்
அறிவுக்குள்சக்கரந்தானப்பாசேளு, அறிந்துகொள்ளுபரத்தின்மேல்
போதமட்டு மாதாநிர்மலத்தின்வரைகளாறும், அறிந்துகொள்ளுமே
லாறுங்காணப்போகா தாச்சரியமதொங்கணைவிட்டுகோணே, ௭௨

காணப்பாதசதிட்சைகடந்தபின்பு கைவிட்ட சூத்திரத்தையாசா
ன்காட்ட, ஊணப்பாஅதுமவுனமற்றதேலா மூவார்த்தைஅகாரமுத
லுகாரமென்பார், வீணப்பாசிரசுமேல்வேதாக்கக்காகழிவிரைந்ததிலேயு
மமென்றுஊமெனன்பார்கள், பூணப்பாவும்பெறைநாடமாமோ போக்க
றியான்சொல்லுகிறஞானந்தானே. ௭௩

தாவென்றவிடங்காட்டிநாதங்காட்டி சாறறுகிறபவுனத்தின்சார்பு
காட்டி, வாவென்றவெளிகாட்டியாறுதலமுங்காட்டி வாய்மூடிறுதிக்கவ
கையுமகாட்டி, ஊவென்றவுடமையைவிட்டுநகேசரியுங்காட்டியூமைநின்ற
விடங்காட்டியுனாக்கபபண்ணி, நோவென்றகுருவெனுமவாயபேசலா
மோகுருமபரேகுருசொல்லவிரண்டுமாமே, ௭௪

ஆமிந்தவுலாந்தரதோரஞானவிதியையறிந்தேறிக் கூடுவதுஅறிதுமெத்த,
ஓமிந்தக்குண்டலியைத்தொட்டோற்ற ஊதுவதுகடினமெத்தயோகமார்
க்கம், வாமிந்தவாயுதேகநின்றுகொண்டுமேகந்தானபானமுணைவாய்க்கு
மிரண்டும், சோமிந் ச்சணையிலையைத்துச் சின்மயத்தைத்தகாட்டுப்பொ
ற்பெரியபூரணந்தானெசொன்னவாறே. ௭௫

வாறனகுருவினிடமுழங்கைக்கேளு மகத்தானசடையின்மேல்ப
தியுஞ்சூட்டி, தானனெறியிலேதியையைவைத்துச் சற்பமலேஆப
ணமாகபூண்டு, வீறணகரிதத்துமேலேபோர்த்து விளங்கியதோர்புலித்
தோலையிடையிறக்கட்டி, கூறணகுடுகாட்டிற்குடியுமாகிக் கொள்கிறார்பலி
யெடுக்கக்கொள்கிறாரே. ௭௬

பலியெடுத்தகுருவினிடவாமபக்கம் பகர்ந்துநிறையென்தயோர்ப
ரிசுகேளு, பொலியெடுத்தஅஷ்டமாசித்திநிறப்புகழ்பெரியாத்தினவ
கையாபரணம்பூண்டு, நவில்லாயே கப்பிடாசஞ்செய்து நண்ணுயிரு

பதச்சேவைகாண்பதற்கு, ஒலிபெடுத்தநலகோடிதேசர்சித்தரொன்று
னகணநாதர்போற்றுவாரே, எஎ

அறிந்துகொள்ளுமெத்தாயோ தூரைப்பெண்ணப்பா அப்பனை
யெருதேறுமேமைழயேழு, அறிந்துகொள்ளுமேலைமூன்னே மையா
வைத்துஆதரித்துக்கேட்டமெத்தலாயருளிச்செய்வாள் அறிந்துகொள்ளு
மாண்டத்தே ஞானசத்தி ஆத்தாளைபூசித்தாலறுபத்துமீவாள், அறிந்
துகொள்ளுஞ்சாடமெல்லாமவளேயாச்சு அப்பனுக்குமெயலும்போடுநாம்
புயிரண்டே. எஅ

இரண்டானவாயுவினிலொன்றுசத்தி நேராகசிவமேதுபிராணவா
யு, ஒன்றுகநாடிநின்றல்சுழிமுனையுமாச்சு யோகமுமாயஞானமுமாமுற்
றுயேறு, கண்டானசுழிமுனைத்தானமுடையமதிற்குஞ்சாதகமாயிசுறகுள்
ளேமுககிரந்தியுணமென்றனசுழிமுனையிறபிராணனைறில்நாதாநதயோ
கமிதுநாடிக்காணே. எகூ

காணப்பா நெஞ்சினுள்ளேபிராணபோகவ கண்டுகொள்ளுந்தாம
மையிறாலபோளாடும, ஊணப்பாயதிலிட்டிஅபானவாயுஉறறுநின்றி
ரண்டையுநீகண்டாயானால் பூணப்பாவிதுக்குள்ளே ஞானயோகப்புஜ
ண்டருக்குச்சித்தியிதும்கலாயமேசகம், தோணப்பாநவகோடியாளுகண்
டார் சுகயோகமாவதிந்ததுறையுமாமே. அய

ஆமப்பாஆசைவிடகருவைசசொலவேன் அறிந்துகொண்டுஅறிவா
லேநின்றுபாரு, சேமப்பா திரோதாயியாமொன்றுக்கால செயமெல்லம்
பெண்ணனவுநதானப்பா, ஓமப்பாபொனமண்ணும் வாசனையினுசை
யொற்றுநின்றவிநதிரியமபக்கததாசை,நாமப்பாவென்றுசொன்னஆண்
மையாசை நலவினைக்குந்தீவினைக்கும்விததுமாச்சே, அக

வித்துக்குள்பாவமென்னபுண்ணியந்தானென்ன வெகுகோடிபுண்
ணியத்தாலபுருஷஜன்மமையா,பததுககுள்வெகுகோடிபாவபுணணியம்
பாழானபெண்ஜனனமெடுத்தவாறு,கொததுக்குளிலையறிந்துபாவயா
னகுழிககுள்ளேவீள்வாரோமானிடங்களேயோ, எததுக்குளிவையறி
ந்துவேறாய்நின்றுஇகழ்ந்தவனேமெஞ்ஞானவிசனுமே. அஉ

பூரணமேயகண்டமே யகத்தினைத்தம் பொங்கிநின்ற நிற்குணமே
யென்னையீன்ற, காரணமேயுலகததிற் பெண்ணைசபோலக்கலந்துநின்
றசுபமில்லைநருசிக்கொண்டேன், ஆரணமேயதீதத்தில்சுகந்தானென்ன

அப்பனேசொல்லுகிறேனறிந்துகொள்ளு, வாரணமாங்குவிமூலையாளா
ளைவிட்டால மந்தானமூவுலகும்விடக்கும்நேரே. ௮௩

நோனபெண்ணாசைநீங்கிற்றானால் கிலையானதிரோதாயிமாய்கை
போச்சு, தூறானவேதாந்தவெளியிற்சொல்வார்சுயமென்றசகஞ்சொல்
லவாயோயிலலே, வாராய்நீயென்மகனேபெண்ணாற்சிக்கிமகத்தானரிஷி
கள்சித்தர்கோடிபேர்கெட்டார், தாரானசித்தரொடுபஞ்சகர்த்தாள்தயங்
கிநின்றுபடுமாடுசாற்றுவோனே. ௮௪

சாற்றுவோன்வீதியிலேபடுகுழிநாலுண்டு தகன்மேலேபுல்லோடு
செடியுமூடி, மாறறுவோன்வீதியிலேநடந்தோன்வீழ்ந்தவாறெக்கும்பெ
ண்ணாமாயக்கூபம, ஆற்றுவோனென்றாலுமாற்றபோகா அரகாபெ
ணணாரவுநடித்துதானு, போற்றுவோனென்றாலுமசொல்லாக்காமம்பொ
றியிலிட்டசெயபோலப்பொங்குமப்பா. ௮௫

பொங்குகின்றகாமமென்னசிவத்தின்கூறு பொன்னாதஆசையென்
னமாலின்கூறு, மயங்குகின்றமோகமென்னமகேஸ்பரத்தின்கூறுமருவி
யதூமூன்றுமுலகமபாழாய், தங்குகின்றயோகமபோய்ஞானம்பாழா
ய்ச்சமாதியெல்லாமிந்திரியச்சாரமூடி, தொங்குகின்றமோக்ஷத்தின் த
ரைப்போலாகச்சூனியமாபஞானமெல்லாந்தோற்றுவாரே. ௮௬

வாறானபெண்ணாசைவிட்டோனைபார் மருவியவள்தனிப்பட்டா
லாரணஞ்செய்வார், தாறானசபணத்திற்பெண்தானசொல்லில் சதாசிவ
னாலமுடியாதுமற்றோரேது, கூறானவிந்துவிடகோபமோகங்குறியழி
க்குமினவழிதகுங்கூட்டைக்கொல்லும், வீறானவிந்துவுக்கு மேலேநி
ன்றுவிருதுபெற்றமௌனியல்லோவெட்டினாரே. ௮௭

வெட்டினாரமௌனியந்தவிந்துபாய்வை வேதாந்தமென்றதொரு
வாளினாலே, தட்டினார்மாய்கையைதானசண்ணிகைமேல சச்சிதானந்த
வெள்ளச்சார்பினாலே, ஒட்டினாரோட்டினாநிக்குணத்தின்மட்டுமுத்த
மனேயதுவல்லோஞானவீதி, தொட்டினார்தொட்டினார் சதலமெல்லாம்
செகசசாலவித்தையென்றுதெளிந்துப்பாரே.

தெளிவதுதானெளிதல்லவாய்ப்பேச்சல்ல சிங்காரபெண்கண்டால்
ஞானமபோச்சு, அழிவதுதானசடத்துக்குவடுத்தகூறுஆதாமுண்டுகூடு
ரதுபோகமென்பார், கழிவதுதான்காலேதுவாசியேதுகெ.கவிட்டமௌ
னத்திற்கலப்பதேது, ஒளிவதுதானென்னகுளோவென்றுலோக மொரு
கோடி. மாண்டாரகளுந்ணிகுமானே. ௫௯

காணப்பா பிறப்பிறப்பும்பெண்ணாலாச்சுக்கைகடந்தமாயமெல்லா
ம்பெண்ணாலாச்சு. பூணப்பாவிந்திரியம்பெண்ணாலாச்சுபுகழ்பெரியவா
சனையும்பெண்ணாலாச்சு தோணப்பாமனம்புத்தியாங்காரத்தில் சொக்
கிசசுப்பெண்ணாலேகூட்டிப்பாரு, ஊணப்பாவூணப்பாவுனாக்கச்சொன்
னேனுலகத்திறமறியாதேகவிணணிலாடே. ௬௰

ஆடையிலேவிண்ணிககுட்சிதர்கோடியந்தந்தமலேமனிதாக்கள்
கோடி, நடையிலேயண்டத்திலமுனிவர்கோடிஉற்றுநின்றபதமளவும்
ரிஷிகள்கோடி, தொடையிலேசதாசிக்கர்கோடிம்பாரு சோந்துநின்ற
யோகையிலேதெளிபசொல்வார், நடையிலேயென்னநேரம் மவுனத்தி
ல்நாடுநரகமாமவாசனைத்தான்கன்றுய்கேளு. ௬௧

கேளப்பாயிதைவிட்டு வுலகஞானி கேட்டதெல்லாஞ் சொல்லுகி
றேன்மக்காள் மக்காள், நாளப்பாஜெகமெல்லாஞ்சாங்கமென்பான்நலமா
னநூலப்பாரான்திசையாவான், காளப்பாமவுனமென்பான் விண்ணைப்பா
ர்ப்பான்சாதகத்தைவிட்டுவிட்டுசீவனைதிற்செலவான், நாளப்பாதினந்
தோறுஞ்சற்கம்பேசிநலமானபெண்ணோடுமயங்குவானே. ௬௨

மயங்குவான்பொன்றோடெவகுபிரட்டுப்பேசிமகத்தானஞானமெ
ல்லாம்வந்ததென்பான், தயங்குவான்பண்ணாலேசார்வுகாணான் சாதக
மாயோகத்திற்சார்ந்தேனென்பான், நியங்குவான்நோய்வந்தாற் பூரண
மேமென்பான்செகச்சாலதிதோத்தாயிசிரிப்பாள்பார்த்து, முயங்குவான்
சமாதிவிட்டேனேயோமென்பான்மூடமொற்ற ஞானமெல்லாமுலகிற்
பாரோ. ௬௩

பாரப்பாசரீரமிதுசமாதிக்காகாபாழானஸ்தூலமிதுவென்பார்கோ
[illegible]ப்பா வாதம்வந்தால ஞானம்வருமென்று நோகவலேந்தவர்க

கள்கோடாகோடி ஆரப்பாவுலகத்தில்ஞானியுண்டோ ஆராய்ந்துநான் கண்டேனென்பார்கோடி, வரப்ப வுழுதலலே வெள்ளாமையாகும் வறி ல்லானறுத்தடித்தகதையுமாச்சே கச

கதையாச்சுவுலகத்தில்ஞானமோடுவாதங் தைதகண்டாற்சொல்வா ரேதல்போல்நெஞ்சாம், அதையாச்சுயிதையாச்சுதென்றுசொன்னால் அ வன்கையிலொன்றுமில்லை யறிந்துகொள்ளு, உதையாச்சு ஆளுடனே தொழிலேநித்தர் முதலவானவன்வாதியுண்மைகேளு, ததையாச்சுஆனு லும்பொங்கியுள்ளர்சுபிவன்ப ரசமே ஞானிதானே. கரு

தானென்றவாதியிலேதொண்டுவிதமுண்டு தண்டாளவாதியென்று லுண்டுத்துப்பொங்கி வாலென்றஞானமென்னவேதைகண்டபின்பு ம கத்தானபெண்ணோடேகூடியாடி காமென்றராகமொடு கேளிக்கைப் பார்த்துக கண்டபெண்ணைத்தாய்போலேகருதிச்சென்று, ஊமென்ற வுடப்புக்குயெடுத்ததுபோவென்டா றுனுதாமனுகருச்சனைமென்றநா கந்தானே. கசு

நாதமென்றபெண்பேய்மேலயாசைவிட்டு நாதாந்தவேதாந்தஞ்சித்தா ந்தமபார்த்து, நாகமென்னவுலகமெல்லாமனதிலவைத்துநலமானதேவி யுடகிரிகையிலேநின்று, நாகமென்னஜடமுதலாய்நாமல்லவென்று நாட் டிலுள்ளேதசதீட்சைகடந்தபின்பு, நாகமென்றசிலசொத்தை வறுமை போல்நினறு நாமறிவோமவாதமெனறுயிருப்பார்காணே. கஎ

இருக்கையிலேசத்கோடிதொழிலேச்செய்வார்இதனைக்குப்பொரு ளேதுயிவனவறுமைக்கென்பார், இருகையிலேசெயநீருஞ் செந்தூர ஞ்சுன்னமெடுத்தெடுத்துயடுக்கிவைப்பார்அனேகங்கோடி, இருக்கையி லேதொழிலெடுப்பா ரார்க்குங்காட்டா ரிலையென்பா ருண்டென்பார னேகம்பேர்கள், இருக்கையிலேசாந்தமறிவலூட்டி யிருப்பார்கள்ம வுனமுத்தவாதிதானே. கஅ

வாதியென்றாலவன் வாதிமவுனவாதி மகத்தானபிரபஞ்சத்தே இருந்தாலென்ன, வாதியென்றாலேசவாதி ஞானவாதி வாங்காமற்சமாதியிலேயிருந்தவாதி, வாதியென்றால்நிஜவாதி நிர்மலசுதிவ்வாதி வாய்திறக்க அண்டதகேதவாழ்ந்தவாதி, வாதியென்றாலம்பிடத்தே சித்தர்செலவார்மயகருகின்றசெனனபிறவிலே முத்திதாமே ௯௯

முத்தியிந்தவாதிகுருவருகுமென்றுமுசுகுமுதற்சிவனைசொன்னாரென்றுசொல்லி, சுத்தியிந்தசிவசொரூபத்தைப்பெண்ணுக்கீந்துபாழானவிஷயமேலே மெய்ப்பண்ணிப்பண்ணி, அக்கினியென்றபஞ்சகத்தைப் பண்ணிப்பாவி ஆங்காரத்தால்திரிந்துவேஷம்போட்டு, மறாமுகின்றுஅலைந்தயாசகுருகமெய்ஞ்ஞானருவரோயாடி செயமமாருமோ. ௱

மாளாமலிருந்தவகைலோவாகுருசொன்னாராண்டிறந்தமாண்டிறந்துவிபேகக்கனமேரு, மெருளாமலமனமபிடித்தவாதியானால்வெகுகளுக்குயேறுதற்குஞானவீதி, அருளாபோபொருளாபோமென்றுயெண்ணிஅலையாமல்நினைவிலைவாத்யோகி, இருளாபோவெளியாமோவென்றுயெண்ணிவகைவெளிசுத்தயிருளாகிப்போமே ௱௧

ஆகவப்பாயிருபத்து அஞ்சுநூறு
அறைந்திட்டேன்வாதத்தை யறிந்துகொண்டும்
ஆகவப்பாயிதுக்குள்ளே ஞானநூறு
அப்புறத்தேசொன்னதொருஞ்சமைநூறு
ஆகவப்பாயிருபத்தஞ்சையநூறு
அறிந்ததட்டியசொல்லிவந்தேனெல்லாமுருண்டோ
ஆகவப்பாபாதத்துக்காவிசுபாமுஞ்சித்தி
ஆதியென்றகுருவருளால் சொன்னமுறதே.

சட்டைமுனிநாயனார்முன்ஞானம் ௱,

முற்றிற்று.

—*—

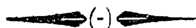

சிவமயம்

கைலாயக்கம்பளிச்சட்டைமுனிநாயனார்

அருளிச்செய்த

பின்ஞானம் - நூறு.

கைலாயப்பராபரத்திலென்னையாண்ட கடவுளெனுஞ்செகத்குரு மூர்த்திபாதம், கைலாயத்தேனையிறைஞ்சிபாங்கருணையுடனேபோற்றி நித்தம்ஞானம்சொல்வேன் கைலாயத்திற்குணமேசெயலேமேதுவா காட்டுகின்றீர்கேசரியைச்சின்மயமாயானையிலே, கைலாயபரமயனாயாய்வந்தபேர்க்குக்கடைப்பிள்ளைஞானத்தைப்பாடினேனே. ௧

பாடுகிறேன்சரியையென்னதேவியுடதிட்டசப்பரிவ னகிரியையென்னதேவியுடபூசை, பாடுகிறேன்யோகமென்னமாசியற்றவமூர்த்தம் பாங்கானஞானமென்ன மௌனத்தந்தம், பாடுகிறேன் திடமதிரத்தனையினோகிதம்பாங்கானஅஞ்சலிதான்மனையடக்குந்தேகம், பாடுகிறேன்பான்முனிவனுக்கேயென்றபெரியானுனைஞானத்தைபலிக்குந்தானே.

தாமென்றஞானத்தின்பூமிசேனுசாத்தியயோகமேசாறுதுகாலிடு, வாமென்றபூமியிலேவித்தைகேளுமருவிநிற்குமரியானவுகாரவிந்து, வேமென்றவெளியெல்லாம்படைத்துநிலைறுவேதாந்தமுடைமெனமமகாரமச்சு, கோமென்றதமக்குமூர்த்திகூப்பிடார்கேளாதுதுநணைனும்போச்சு. ௨

போச்சப்பாதத்துவங்களனித்தியப்பட்டுப்புலன்கெட்டுநிலைங்கெட்டுபொறியுங்கெட்டு, ஆச்சப்பாமனவமயிலயங்கின்றஆடுமதோர்படம்போலசைந்துதள்ளு, நீச்சப்பாகடுநீச்சுதிரோதாயிவெள்ளம்நிலையேதுகனாயேதுதவனையேது, மூச்சப்பாயட்டக்குமுனையானவந்துசுத்திமுதிர்ந்தறிவைத்தள்ளிவிடுமோசங்காணே, ௩

காணப்பா மனவாயாமாறக்குள்ளே நடத்தேறப்போகாது கலக்
கமெத்த, வணப்பாவென்று சொன்னார் மனமூணுது வுற்று மெள்ளபிடி
ததாலுமாலைவந்து கட்டுரோ, வினைப்பாராகத்தோர் ஞானமெல்லாம்வே
தாந்தசித்தாந்தமெனப்பாரோடி, தேகமைப்ப ஞானமென்னகண்டிப்பில்
லேச்சுடர்கோடி வெளிபோலே தோன்றுதாமே. ௫

தானென்ற நிர்மலமாமனத்தில் வீதி தாண்டறிந்து தாண்டிஞானியி
போற்றுப, காமென்னறமன சுசகத்தைக் கொரு கற்பமூண்ணைவஸ்து
ன்றுல்வாசிமோராறும், பார்மேலானத் திணைபொறையிலே நில்லு பக
லாலுங்கேசரத்தில் மனக்காரிட்டுமயானென்ற வெட்டவெளிவடிவுகா
ணுமாச்சலமெத்தமச்சக்கொரு தப குருவிகூடே. ௬

கூடுவதுகிலைக் குறும்பனை குளிகைகூட்டுங் கூடபிட்டால் பூரணந்
தான்கூடப்பேசும, பாடுவதுமனவனையிலமாயமபோக்கும குருவிலேசொ
கதிநின்று ஆட்டிவிக்கும், நாடுவது பூரணத்திலேறிநாட்டும் நலமன
சணையாகெவுகமீளுஞ்சூதப, தேடுவதுசிததநாக்குக குளிகைகேட்டு
செகத்தோர்க்குவாதமெனறகேட்டுத்தானே. ௭

தேட்டானவனாகடந்துமனமூந்தாண்டிந தெளியாமவறிவினுடைவ
மையுந்தாணடி, நீட்டானபூரணை நிலவரதாணவெனறு நோனமூன்
றுவனையேறிச்சொக்கிப், பூட்டானபுட்டேன்றுயிரங்கிவிட்டேன்மைந்
சாபுகழானபெருவெளியிலேறப்போகா, ஆட்டானகைலாயபபாரம்பரை
யாய்வந்தவாச்சரியமூலகுருவாககுங் கனே. ௮

கேளப்பாமூலருக்குகாலாங்கிபிள்ளைக் கெடியானகாலாங்கிமைந்த
ன்போகர், நீளப்பாபோகர்பிள்ளைக்கொங்கணர்தானடேரு கோரக்கான்
குமுறைபோனுகி, சாளப்பாமேருவிலேவசுபண்ணி சாதகாராய்மைமெ
யவர்க்கமானர், ஆளப்பாபிள்ளையென்றுலவோபிள்ளையாச்சரியமினனு
முணடிசொல்லுகிறனே. ௯

சொல்லுகிறேன்சிவகென்றுமுன்னையூணி சோதிகடைபின்பதி
லேமனதையூணி, சொல்லுகிறேனஅங்கொனறுபிமனையுன்னி சோதி
யிலேஅக்ஷரங்கள்தனமுங்கண்டு, சொல்லுகிறேன் பின்பல்லோ பவன
முன்னிதுடர்ந்தேறிகளமெல்லாம்பார்த்துக்கண்டு, சொல்லுகிறேன்பு
ருவமையமனத்திற்கூடிதுரிதமென்ற அறிவினுள்ளேசொக்கிறோ. ௰

சொக்கியல்லோ அறிவைவிட்டு அகண்டமேறி துயரறவேசமாதியு ள்ளேகற்பமுண்டு, சொக்கியல்லோமூன்று வரைசடத்தோடொக்கசுரூ பவஸ்துகாணவென்று துணிந்துபொங்கி, சொக்கியல்லோயேறுதற்குயி ன்னவிதமென்று சோதித்துக்குளிகை யெல்லாம்பார்த்துப்பார்த்துசொ க்கியல்லோயேற்றிவைக்குஞ் சுரூபமணியென்றுசூக்ஷமாய்மூலருடனால் பார்த்தாரே. (௰க)

பாத்தறிந்தாரிந்தமணி வாவெதென்றுபரிவானகயிலாய தெக்ஷணு மூர்த்தி; சேத்தறிஞ்சதம்முடையவர்க்கமான சிடரிலேதிருமூலர்சண்டி கேசர் மாத்தறிஞ்சசனகாதிநால்வரோடுமேருவினின்றவியாக்கிரமர் பதஞ் சலியிறேடு போக்கறிந்தவடியேனுடொன்பதுபேர்பிள்ளைப் புகழான பூரணத்திலெழும்பென்றாரே (௰உ)
ா

எழும்பையிலேநிர்மலம்போற்சடமோகாணுதேனென்றாற் பூரண ங்காணெதக்கப்பேசும், எழும்பையிலேகுளிகைமுதற்கண்டிற்பத்துயே ற்றியதோர்தீபத்தின்சுடர்போர்காணும்எழும்பையிலேதேகமில்லை தே டாகோடிபேற்காணும்யெடுத்தஜடஞ் சூட்சமாயிருந்துதென்றால், எழு ம்பையிலேமேலெழும்பி மௌனமுத்து மிருந்துரைத்தசமாதியுடபலந் தான்காணே? (௰௩)

காணப்பாசொரூபமென்று காமலிதானென்றுபூகைபாடங்காத ட்ட மாசித்திபொன்று,பூணப்பாகைகொடுத்துசின்மயமாந்தேவர்பொருளோ டேஞருளானபோகருக்கட்டி, தோணப்பாதோன்றிநிற்கும்சும்மா அம் மாசுகமாகயிசைந்ததிலே சொக்குமென்றார் வீணப்பாமற்றதென்றார் சி ன்மயத்தைக்காட்டி வேதாந்தமூலத்தைவிளம்பென்றாரே; (௰௪)

விளம்பினார்சனகாதி வேதாந்தங்கோடிவிதித்தாரே மவுனத்தை ச ண்டிகேசர், விளம்பினார்பதஞ்சலியுமனந்தங்கோடிவிரித்தல்லோதிருமூ லரனேகஞ்சொன்னார், விளம்பினார்வாவா தாமென்றியானும்விரியாமலி ர நூறுஞானஞ்சொன்னேன், விளம்பினார்வெகுவாகயென்றுங்கொஞ்சம் வேதாந்தமிர நூறும்விரைந்துகாணே (௰௫)

காணப்பாமும்மணியுங் கயிலாயவர்க்கம்கழியாமற்பிள்ளைகட்கேம ற்றோர்க்கில்லை, தோணப்பாவிதுமூன்றுஞ்சித்தர் சொல்வார்சொற் பெ ரியபூரணமே சொல்லவெணும், வீணப்பாஆராலுஞ்சொல்லக்கூடாவே

தாங்கஅந்தத்தில்வெளியிற்கூட்டும் ஆணப்பாவருபத்துநாலுமரப்புக்கு ள் ஆருக்குங்கிடையாது அறியார்காணே. (௰௬)

அறியாதகுளிகையுடன் சாரணையிற்குக்து அதன்பெருமை காண வென்றல்கொங்கணரைக்கேளு அறியாதவண்டமுகற்புவனம்பார்த்து மருவியதோர்பதம்பார்த்துத்திரிந்து ஆடி குறியாகக்கற்பமெல்லாமேறிப் பார்த்து கூறுகபூரணத்தைக்காண்பேனென்றுநெறியாகமனமுரைக்கக் குளிகைகட்டி நேராகமனவரையிலேறினரே. (௰௭)

ஏறினாறுவரையிலியல்புங்கண்டுயிதமாகவறிவினிடவரையிற்செ ன்று-தேறினார்மனமுரைத்தார்கண்டத்தேறசேர்ந்தேறிசேர்ந்தேறியொ ருவரையிற்றாண்டி, கூறினரிவ்வளவுமொன்றேயென்றார் கூசாமல்மரு வரையில்சுதிரைப்போட்டார்,மாறினல்சௌறுமனம்பிடித்துச்சென்று ர்வரைமூண்றுங்கடக்கவொருகற்பமாச்சே. (௰அ)

ஆச்சப்பா நாள்கரையிலேறும்போது அரகராவொருசோடி யிடி போல்நாதம், மூச்சப்பாவோடாதுமுன்பின்றேணுழுதிர்ந்தமனமாயை யினல்பின்னுஞ்சென்றார் கூச்சப்பாஐவரையிற்போக்கின்றுகுருகுமொ னமெர்றித்தநிலேமனமுந்தேறி, போச்சப்பாசடமொன்றுநிராசையாகி புக்கினர் அறுவரையிற்புக்கினரே (௰௯)

புக்கியல்லோசுழல் காற்றின்றரும்புபோலே புலம்பினா மூலருட பேரன்பேரன்மக்கியல்லோமனம்போச்சுகுளிகைபோச்சு மாறுதமௌ னமுனேன்மாண்டுபோச்சுஓக்கியல்லோசிலம்பொலிதானுள்ளே வாங்க ஓகோகோகுளிகையதுகீழேவாங்குசொக்கியல்லோயென் செய்வேனென் றுயேங்கித்துரியத்தைவிட்டுமெள்ளக் கீழ்க்கொண்டாரே (உ௰)

கீழ்க்கொண்டார்கீழ்க்கொண்டகெடியாஞ்சித்தர்கேசரத்தைவிட்டு மெள்ள அறிவில்வந்துநின்றுநாட்கொண்டபாடெல்லாம்நினைத்துக் கொ ண்டுநான்பிழைத்தேநான்பிழைத்தேனென்று சொல்லி-ஆட் கொண்ட யென்குருவேபூரணத்தினின்றீர் ஆச்சரியமெனேயின்றுமிவவரையேயை யாவேட்கொண்டயென்றவத்தையீந்தேனேயோவெரு வெளியாஞ் சிலம் பொலியைமேவென்றுரே (உக)

மேவென்றுசொல்லுமுன்மேமேற்கண்டபோகற்வேதாந்த சிரோ ண்மணியைபெற்றநிஞன்மைந்தா • கேளனென்றகுருவுக்கு அவரேசிடர்

கோடிலக்ஷந்தோருசிஷருண்டோ காணேன், பானெனறமேவதாங்குஞ்சி த்தாங்தம்பார்த்து பறக்கிறதோர்குளிகைமுதல்வாதம்பார்த்து, தேனெ ன்றகைலாயவர்க்கமாகி சித்தருக்குச்சித்தராய்ரிஷியானரே. (௨௨)

ரிஷியென்னசிலம்பொலியைக்கண்டாருண்டோ நேராகயதுக்குள் ளேசேர்ந்தாருண்டோ. ரிஷியென்னரஸவித்தையறிந்தாருண்டோ நிமி ஷத்தில்கவனமுற்றுத்திரிந்தாருண்டோ. ரிஷியென்ன அண்டமுதற்புவ னந்தாண்டிநின்ற நிறையாய்க்கண்டு வந்தோருண்டோசொல்லும், ரிஷி யென்னமவுனமுத்துசமாதிக்குள்ளே நின்றதினால்நிலைமையாய் நினவா ய்க்காணே. (௨௩)

காணப்பாரிஷியாட்டுஞ்சித்தராட்டும் காரணமாய்மவுனத்தே நின் றோராட்டும், பூணப்பாபூரணத்தைநின்றோராட்டும் பொன்னுகமாமுக லாய்புகழ்ந்தோராட்டும், தோணப்பாவாசியுடகுதிரையாட்டும் ஒன்றும ற்றுத்தன்மயமாய்நின்றோராட்டும் தோணப்பாயிது வெல்லாங் கொங் கணர்க்கேயல்லால் குருமூலரிற்சித்தருண்டோசொலவிடரே, (௨௪)

சொல்விடமாய்ஞானமுண்டோகுளிகையுண்டோ சூட்சித்தகற்ப முண்டோ வாசிதானுண்டோ, மல்லிட்டவாத முண்டோ சுன்னமுண் டோ மகத்தானசிங்கியுண்டோ ஜெயநீருண்டோ; வெல்லிடர்விடமுண் டோசாரணைதானுண்டோவெவ்வேறேகூட்டுகிறகுடோரியுண்டோ,அ ல்லிடர்வேதைக்குகிற வணந்தானுண்டே அப்பனேபதினேழும மைத் தினரே. (௨௫)

அமைத்தியவர்மூனுகாண்டம் பாடியதோரங்கமென்று தித்தப்பி ள்ளைக்குமறிவுதோன்றும்; அமைத்தியவர்பாடினது பொற்கம்பிபோல் அறிவுகெட்ட மிலேச்சருக்கும்வாதசித்தி; அமைத்தியவர்களுவெல்லாம் வெட்டவெளியாகஅங்கங்கள்மறையாமற்சொன்னார்சொன்னர், அமைத் தியவர்பாட்டுக்கும்முடையநூல்தா னருகாகமறைப்பென்றுஅமைத்தி ட்டாரே, (௨௬)

அமைத்திட்டாரன்றாறுபிள்ளைகளேவேண்டி அம்மம்மா வெகுதெ ரிவுசாத்திரந்தான்மைந்தா, நிறைத்திட்ட ஆரணம்போல்வெட்டவெளி யாகநீங்காமற்றுறந்து விட்டா ரருளோடுபொருளும், குறைந்திட்டபுத் தியல்ல நிட்களமாம்புத்தி கூறாதபொருளே யெல்லாங்கூறிவிட்டார், ம றைத்திட்டமவுனமெல்லாம்வெட்டவெளியாக வாய்திறக்கா வித்தையெ ல்லாம்வளங்கினரே, (௨௭)

வளங்கியதோர்கொங்கணரால் மூலவாக்கமகத்துவந்தானுண்டாச் சுமக்காள்; விளங்கியதோர்கீர்த்தி யுண்டோவுங்களாலப்பா வெட்டவெளிக்கப்புரத்தேசெல்லமாட்டீர்; மூளங்கியதோர்குளிகை யென்னகாயசித்தியென்னமூச்சற்ற விடத்திலே நோக்கமென்ன; பிளங்கியதோர்சித்தருடவர்க்கமென்ன பேய்மக்காள்மூவனுசுபேரிற்ருனே. (உஅ)

தாமென்றுசொன்னதென்ன யென்னைப்பெற்ற சச்சிதானந்தவெள்ளத்தயவுள்ளாரே, கோனென்ற முகுளிகை நமக்குண்டையா கொடியதொரு மவுனவித்தை நமக்குண்டையா; பசனென்றவாசிவித்தை நமக்குண்டையா பாங்கானகாயசித்தி நமக்குண்டையா, வானென்றவெட்டவெளியேறியாடி வருகிறேன்விடைகொடுத்துவாழ்த்திடீரே. (உகூ)

வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினுல்பூரணந்தான்வரைகடந்து ஆறுவிரைவேறுவாயோ, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினுல் நரகத்துள்ளே மயங்காமற்செல்லுவையோசுமந்த சொல்லு, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினுலிடியிற்குள்ளே மயங்காமற்றியங்காமல்மருவுவாயே, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பி லென்னமுன்னுல் வாய்பேச்சோவரைகடக்குமார்க்கந்தானே, (௩0)

மார்க்கமென்னயென்னை யீன்றகைலாயமூர்த்தி மகத்தானசமாதியுள்ளேகற்பமொன்று வாழ்ந்தேன், சேர்க்கமென்னசிவாலயங்கள் பணியேத்துண்டேன் சிவமேதுநீரன்றிவேறொன்றுங்காணேன், ஆர்க்கமென்னகுளிகையிடடுசென்றுபோமோ னங்கங்கேமனந்தேறியேறிப்போமோன், தீர்க்கமென்னசொக்கினும் சொக்கிப்போறேன திரும்பினுற்ஜடத்தோடதிரும்புமோனே. (௩க)

திரும்புகையோயென்மகனேகிடந்தானுண்டோ சிறுபிள்ளைபுத்தியல்லோசெப்புராய்நீ - வளர்பிறையோதேய் பிறையோரவி யினுள்ளே வருவதுபோலல்லவதுமாட்டிவாங்கும், பரும்பிறையோரவிகோடி பாங்கானவொளிகருள்ளேகண்ணேறுசுசும் அரும்பிறையோமனந்தளும்புமேவொட்டாது அரகராயென்மகனேயறிவாய்நீயே. (௩உ)

அறியாதவரைப்பார்க்கநான் தானேறி அய்யனே மூன்றுவரைக்குள்ளேசிக்கி, நெறியர்களல்லவரையிலே நொட்டாமல் நிமிஷத்திலறிவினிலேவந்துநின்றே, மறிவானமனம்படைத்த கொங்கணரே சித்தர்மற்

ஞானமையான்காணேன்மைந்தாசொல்லு. பொறியானவழிபடக்கி சூக்ஷமாகி போனவரார்போகருடபிள்ளைதானே. (௩௩)

பிள்ளையென்று லவராலலோபோகருக்குப் பிள்ளைபுகழான ரிஷிகளெல்லாஞ்சித்தரெனபார், தள்ளையென்றுலவர்தனைமூலரிடம்போன சச்சிதானந்தவின்பமானபிள்ளை, கொள்ளையென்றுலவர்கொள்ளைஞான வீதி கொடிதானசிலம்பொலியைக்கேட்டுமீண்டார், விள்ளையென்றுவந்திநல்கிறதியாச்சு வேதாந்த அந்தமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சே.

போச்சென்றுசொல்வதென்னபோய்வாரேனையா புத்திசொன்ன புத்தியெல்லாம் போட்டிட்டாயோ. வாச்சென்றுநின்வயத்திற் பிறந்தபிள்ளைவந்தாலென் கெட்டாலென்மகத்துவந்தானுண்டோ கோச்சென்றநாதமெனயிடிதாலென்ன கோடிரவிகாந்தி யென்னபயமுண்டாமோ,ஓச்சென்றசிலம்பொலியைக்கண்டு வாரேனெ நுமனதாய் பூரணத்திலுன்னிடேர. (௩௫)

உன்னிடீர் அண்டமுதற் புவனந்தாண்டி பொருநோடிக்குட்பதந்தாண்டிமுப்பாழுந்தாண்டி, மன்னிடீருள்மனையைக் கண்டுபோற்றி மருவியதோர்பூரணத்திற்சென்றுயேறி, பன்னிடீர்தினந் தோறும்பழக்கமைப்பா பாயுமோனது கடந்துவரைகளாறும், தன்னிடீர் போகறியேனுமதருளாற்போரேன்தயாளிதிகடாக்ஷித்து அனுப்புவீரே, (௩௬)

அனுப்புநது பிறகுன்னையான்சென்று வாரேனவ்வளவுமகுகைக் குறிபட்டமாயகில். தனுப்பிறந்தகளிபோலசென்றுதாண்டி சாதகமாய் சொரூபமணிமூன்றுங்காட்டி, கனுப்பிறந்தகமலயது மூன்றுங்காட்டி காட்டிலேயஷ்டமாசித்திநல்காட்டி, உனுப்பிறந்துமோர்தாண்டி யொருவரையிலேறி யுற்றுமறுவரையிலோடினேனே. (௩௭)

ஓடினேன்மூவரையிலிடியோகோடி ஓகோகோரவிகோடி வன்னிகோடி, வாடினேனமனமிளைத்தேன் மயக்கமானேன், வாயிலிட்டகுளிசென் றுயேறிப்போரேன், நாடினேன்கற்பமொன்று மூவரையிற்றுண்டி நலமாகநாலுவரைக்குள்ளேசென்றேன், ஆடினேனாடினேனறிவுகெட்டேனரகராமோசமென்றுயிரங்கினேனே, (௩௮)

இரங்கினேனலுவரைக்கப்புரமேபோக யென்னாலேமுடியாதுயேதோஅஞ்சில், இரங்கினேனென்மக்காளுங்களாலாமோ யேதுசொன்னாய்பேய்ப்பிள்ளா யென்னபோச்சு, இனரங்கினோனின்னுர் பின்னையர்

சொல்வார்ஏகவெளிதிக்காடேயிடியோகோடி இரங்கினேனென்னுலேமு
டிவுகாணே ஏறினார்கொங்கணர்தானேறினாரே, (௩௯)

சொங்கணர் மருத்துவம்;

ஏறியதோர்கொங்கணரைப்போலேயில்லை யேகவெளிதியக்காட்டி லெப்படியோபோனார், மாறியதோர்மனமபிடித்தார்யோகநிஷ்டையானா ர் யாருவதுநிஜமென்றுவாமப்பூண்டார்,கூறி எதோராறுவரையைக்கண் டுமூட்டக் குமரியதோர்சிலம்பொலியைக்கேட்டுநீண்டார்,ஆறியதோர் மனங்கண்டாரவரேசித்தர் ஆச்சரியங்கொங்கணாபோலார் காணேனே

காணரிது காணரிதுகோடாகோடிகண்டுமான்பாபருகூசித்தர்க்கு ள்ளே, பூணரிதுபூணரிதுவகண்டவீதி புக்கியல்லோசிலம்பொலியைக் கேட்கமாட்டார்,ஊணரிதுஊணரிதுவெளியிற்பார்த்து ஓடுகிறோமென், நீர்கள்மக்காள்நீங்கள், தோணரிது தோணரிதுதாயாய்நின்றஞானம் சி டருக்குள்ளோர்நிறதுதுரியந்தானே. (௪௧)

சாங்கத்தார்.

தானென்றபூரணத்தைசாங்கத்தோர்கள் சகலமெல்லாம்நிர்க்குண மாய்நின்றதென்பார், வானென்றவெளியென்பாரொன்றுமில்லையென்பா ர் வாய்பேசார்சொன்னுக்காற் போமோசொல்லு, கோனென்றகுருவரு ளால்சமாதிகூட்டி குவிந்து நின்றுமவுனத்தின்நிலையைப்பற்றி, ஊனெ ன்றவுடம்பைவிட்டு அறிவாயநின்று உலாவுரதேசங்கமென்றுவுரைத்தி ட்டாரே (௪௨)

உரைத்திட்டா காரமென்றபிரிதிவுபோக்கி யோடுகிறவாசியினல் யோகம்பார்த்து, மறைத் திட்டமவுனத் தோடேமவுனமூட்டிமருவியங் தவறிவோடேவாசமாகி நிறைத்திட்டவ கண்டத்திற்சென்று ஆடிநே ரானஅண்டமுகற்புவனமபார்த்து, முறைத்திட்டந்தப்பாமற் சமாதிநி ன்றால் முழுயோகிமுழுஞானிமுமூகூதாவாயே, (௪௩)

ஆமப்பாயிதுக்குமுன்னேயப்பியாசமார்க்கமதையுரேனஷ்டாங்கம் நன்றாய்க்கேளு, ஓமப்பாவகையாகவிரித்துச்சொல்வேனுத்தமனேசாட் டியாம நித்திரையைப்போக்கு, தாமப்பாசதா நித்தம்தாரகத்தேநில்லு சார்ந்துநின்றகேசரிலே சதாநித்தம்பாரு, சோமப்பால்கழித்தோடுங்கே சரியைக்கண்டால் சொல்லாதமுத்திரையைச்சொல்லுரேனே, (௪௪)

சொல்லுறேன் ரவிமதியும்வன்னிக்கூடிச்சொலித்துநின்றவிடமல் லோகேசரிதானப்பா.சொல்லுறேனதைப்பாருமனஞ்செயநீராகுஞ்சத்

தவெளியறி வோமேதாக்கியேத்தும், சொல்லுறேன்மனம் புத்திசித்த மென்பாந்துடர்ந்து நின்றகுருபாதத்தை சூட்டிக்கேளு, சொல்லுறேன் நிந்த மட்டும்புருவமையம் சூக்ஷநதொட்டேறி யஷ்டங்க துரைக்கேளே (சரு)

கேளப்பாயேமத்தைசசெல்லுவேநானுங்கெடியானநேமமுடனுசனமுங்கண்டு. வாளப்பாபிராணயம் பிரத்தியாகாரம் மகத்தானதியானமொடுதாரணையுங்கேளு,தாளப்பாசமாதியிடநிட்டையங்கம் தனித்தனியேசொல்லுகிறேன்நன்றாய்ப்பாரு,வேளப்பாயேமமென்ற பத்துஞ்சொல்வேன் வேதாந்தபொறியறிந்தோர்பெரியோர்தானே. (சசு)

பெரியோர்களகண்டமென்றஆன்மாவைநோககி பேரானபரிச்சின்னமனதுமாகி, அறியோர்கள்சாதியென்றஆச்சிரமும்விட்டு ஆசையென்றவிகற்பமெல்லா மடித்துத்தள்ளி, பரியோர்களிங்கிசையைநீக்கிப்போட்டு பராபரத்தைநோக்குவதே அங்கிஷயதாகும், சரியோர்களாவதுஞ்சஊலமதத்தாலுந் தனித்தனியேகணடிக்கப்படாதென்பாரே, (சஎ)

HH96

என்பார்களிங்கிசையாயிருக்குமான்மாயெங் கெங்கும்நிறைந்திருந்தசுரூபமூர்த்தி, அன்பார்களிதுவலலோசத்தியந்தான்மைந்தா ஆரதிகஆனமாவர் சரீராதிசுபாவம், வன்பார்கள பகரிப்பை விட்டுவிட்டுமனமுரைத்தாலுாரதிகமென்றுபேரு, தனபார்கள்பிறசசரியுஞ்சரீராதிசுபாவந்தானென்றதத்குலத்தின்லக்ஷணந்தான்பாரே. (சஅ)

பாரப்பாபிரம்மமது சுபாவமாகபரவியதுநிரந்தரமுஞ்சஞ்சரித்தால்மனது' நேரப்பாபிரமமிது சரியமிதுவாநகண்டாய் நிரந்தரமுந்தயவினுடனினவுகேளு, தாரப்பாசரீரத்தில்வருத்தத்தைநீககிசகலஜெனம்நமமைப் போலென்றுயெண்ணி, ஆரப்பாசுபா வத்திலனுபோகஞ்செய்வார் அவரல்லோதயவுடைத்தோரறிந்துகாணே. (சகூ)

காணப்பாவேதாந்த சாத்திரமேசெம்மை கரைகற்றசமையமெல்லாம்பொய்யென்றுதள்ளி, ஆணப்பாதிடப்பட்டால் ஆக்ஷேபமென்பார் ஆஷணமுஞ்சிதளமுஞ்சுகதுக்கத்தாலே,வீணப்பாமானபிமானம்வந்துவெறும்வெளிபோற்சொற்பனமாமென்றுதள்ளி, தோணப்பாதாங்காமல் கண்டத்துள்ளே சொக்குவதுசமையமென்றுசெல்லலாமே, (ருய)

சொல்லலாம்வேதாந்தத்துள்ளே முத்திதொடுகுறியாஞ்சாத்திரத்
தின்முத்தியில்லை- வெல்லலாமதினாலே சொன்னபொருளெல்லாம்வேறி
ல்லையாமதுதானென்பதல்லோமுக்தி -அல்லலாஞ்சொற்பனம்போலவத்
தைப்பிலேகண்டு அதிலேமேற்றபிரபஞ்சமெல்லாமெடுத்துமூழ்கி-நில்லலா
மற்புதமாய் நிற்கயிடமற்று நிர்மலமாய்நிற்கிறதோ பூரணந்தானென்
னே, (ருக)

தானென்றபூரணந்தானாமென்றெண்ணி சதாநித்தம்மறவாமலிரு
ந்தானாகில்-வானென்றகவிசு காரியாசசுகாச்சுமருவியதோரசாஸ்சாத்தி
ரமேலேயப்பா கோனென்றகன்னிடத்தேவந்ததொன்றுமில்லைகூடிநின்று
போனதில்லையென்றுமெண்ணி, வேறென்றநீக்குணனும்வேறொன்று
மில்லைவேதாந்தநிசமென்றார் கௌசமாசசே, (ருஉ)

ஆச்சப்பா நமக்கைச்சொல்லக்கேளுஅனையுமேன்னன்றகபூரண
ந்தான், வாச்சப்பா சத்தியமெனமித்தை யெனமருவியதோர்நானெ
ன்றுநானெனறதாரு விச்சப்பாநமக்குவஞ்சபங்கமேது வேதாந்தசாஸ்தி
ரத்தால்விளங்கப்பார்த்துகூச்சப் பாதிடப்பட்டார்தவசென்றுசொல்வா
ர் குலாமரிட்டவிடமெல்லாச்குருட்டுநோக்கே, (ருங)

நோக்கப்பாபிரமமதிலோகத்துள்ளேநுகர்ந்து நின்றகாமிபத்தைந
ரகம்போலெண்ணி-வாக்கானவெறுப்புவத்துசொற்பனபோலெண்ணிம
சகமிதுவென்றுதள்ளிமனதேறி - தாக்கான பொருளல்லோசசுகாரந்
தம் தனையறவேகானனார்சந்தோஷமாச்சு-போக்கான வேதாந்தமபிர
ம்மசாரம் புகட்டுகிற குருச் சொல்லும் பூரணமெனறெணனே. (ருச)

எண்ணியதோர்மூன்றையுந்தானுண்மையென்றுயெண்ணியிருக்கி
றதுஆரென்றுயியமபுவராகள்- தண்ணிய தோர் தருவுரைத்தவுபதேச
தைதானறிந்துபூரணமாய்முக்தனாகி-பண்ணியதோர்பதாமலெல்லாங்
கு-ருவுக்கேயீபந்துபராபரத்தைதன்தேகம்போலேயெண்ணி அண்ணி
யதோர் சுகமுடனே துக்கமெல்லாம ஆர்செய்துந் தனக்குவரந்தந்தாப்
போலுங்காணே, (ருரு)

காணப்பா விப்படியேசிர்த்தியானுன்னைசடந்தசிவபூஜையென்று
சொல்வார்-வீணப்பாசகலநூலென்றுதள்ளி விரைந்துநின்றவிரத்தியெ
ல்லாவிட்டுவோடி -ஊணப்பாகுருப்பிறக்க நிழலைப்போலே வுத்தமனே
சச்சுதானந்தனானல்-ஆணப்பாதேவிக்குமுபசரித்துவென்றுஅறிகிறதே
சிறவணமென்றுவறிந்துகொள்ளே, (ருசு)

அறிந்திந்தவேதத்திலேயுட்டுநீயும்பபனே வாசனையாம் பிரபஞ்சந்தா ண்டி யறிந்திந்தபுத்திராதிபாசத்தாலே மாயம்வந்தமூட்டையிலேகலச் சையாக்கிச், செறிந்து அதையடிச்சகத்தில் வேதாந்தம்பார்த்து சீராகவி ழ்கிறதேசெம்மையாகும்; நெறிந்துநின்றவேதாந்தப்பிரமந்தன்னில் நினை வோடுவெறுகிறதேயாசைதானே, (௫எ)

ஆசையென்றுமதியென்று மகற்குநாமம் அப்பனேதான் பிரம்மமெ ன்று அூசான், நேசையென்றுவுபதேசப்படியே யென்றும் நேராகவேதா ந்தப் பொருளென்றெண்ணி, பூசையென்றுமற்றதெல்லாந்தள்ளிவிட்டா லுக்கமனேசிவமென்றுசொல்லுவார்கள், காசையென்று யென்னென்ன காரியங்கள்வந்தும் கைவிட்டதுக்கம்வந்துகலங்கிடாரே, (௫அ)

கலங்காமல்நாம்பிரமம்மென்று யெண்ணிகவடற்றுநிரந்தரமூல வே தாந்தம்பார்த்து, மலங்காமல்நிற்கிறதேவிநுதம்பாமகத்தானமோமெ ன்றபத்துமாச்சு, இலங்காம விருபதையுமனுஷ்டித்தாக்கா லெங்கேள மனந்திடமாயில்லாவிட்டால், துலங்காதசுவரில்லாசித்திரம்போலாகுஞ் சுழியதுதானடிப்படைமூன்றேன்றும்வாறே (௫௯)

வாராகசுகாசனமாயிருந்து கொண்டு மருவியதோர்மூலத்தில் வங் கென்றுபூரி, கூறுதும்பித்துமாத்திரையையேற்றிகுறியோடேசிகாரத் தால்ரேசிரேசி,காராகவிப்படிதானங்கெனறுகும்பிசாதகமாயிதுமூன்று ந்தீர்ந்தபின்பு, ஆறுக அகாரமுகலுகாரங்காட்டி யப்பனேமவுனத்தாற் கும்பித்தேறே, (௬௰)

கும்பித்துமௌனந்தான் குவிந்தபின்பு கொள்கியதோர்மூலத்தை விட்டுநீயுக், தம்பித்துக்கண்டத்தேநின்றுலூதுகாலடங்கியுரைத்தபின்பு மேல்மூலமதின்று; சொம்பித்துவறிவோடேமௌனம பூரிச்சுகமாகப்பூ ரணத்தையதுகுட்கும்பி, தமபித்துமனத்தோடே ரேசகத்தைப்பண ணு நலமானபிரம்மமெனறுபிராணனுச்சே, (௬௧)

ஆச்சப்பா விதுவல்லோபிராணயாமம் அறிந்தவனார்சிவயோகியறி யாமற்றோர், ஓச்சப்பாபிரபஞ்சமென்றவாசைவிட்டு வொன்றையுந்தான் மனதிலுள்ளேசங்கியாமல், வாச்சப்பாவந்த தென்றகாரணமாக மருவிய

தோர்ஞானமென்றமர்க்கத்தூடி, கூச்சப்பாகாமியத்தைதாகம்போலெ ண்ணிகூறுனைகர்மமெல்லாம்விடுக்கநன்றே. (௬௨)

நன்றாகவேதாந்தசாஸ்திரத்தாலே நாம்சாக்ஷியென்றுநித்தமுறை த்துநின்று; பன்றானமற்றதெல்லாம் நாமல்லவென்றுபாவிநின்று வுலக மெல்லாமவித்தையென்று; கன்றானவுரைப்புவந்து நிரந்தரமுநினவாய் காரணகாரியங்களெல்லாந் தவிழந்துபோட்டு, வென்றானவொரு பொரு ளாயநின்றயானு லுத்தமனேபிரத்தியாகாரமாச்சே; (௬௩)

ஆச்சப்பாமாயையொமோயவின்ப மப்பனேசுத்தசைதன்னிய மூ ன்றும் போச்சப்பாவாகாயம்போலெ யெங்குமோடியெங்குமறைந்திரு க்குங்கண்டாலுங்கான்; ஆச்சப்பா அவர்களைத்தானதீர்த்த மூர்த்தி வா கன்னிதோத்திரமாய்தியானம்பண்ண வீச்சப்பாபிரமம் மேன்றேதிவா னமாசசு விளம்புகிறேனோந்துவகைசமாதிதானே; (௬௪)

தானென்றவதிஷ்டானசைதன்னியத்தைத தனையளித்துநிலவனையி ல்தீபம்போல; ஆனென்ற அலைவற்றுத்திடமாக அப்பனேயகண்டமது தானாய்நின்று, வேனென்றதோற்றமற்றுயிருந்தாயானுல்விளங்கியதோர் தத்துவலயசமாதியாச்சு, வானென்றசவ்விகற்பசமாதிகேளுமருவியதோ ர்தத்துவலயசமாதிகளுள்ளே, (௬௫)

உள்ளாக விருக்கையிலேபேசுஞ்சுற்றமுறவாகக்கேட்டாக்காசந்தா னுவித்தை, தள்ளாகசவ்விகற்பசமாதியென்ற தானுனையாற்பெரியோர் கள்கேளுகேளு, விள்ளாகதிரிசானு வித்தைமார்க்கம் வியவியந்தசமா தியிலேநின்றிருக்கும் போது; தள்ளாகத்தன்னையனுசந்தானித்து தல மானசந்த னந்திரிசானமாச்சே. (௬௬)

ஆசசப்பாயிதினபேர்நகவ்விகர்ப்பமென்பார் அருளியதோர்நிருவிக ர்பசமாதிகேளு, ஒச்சப்பாதத்துவலயசமாதிமுத்தி யுத்தமனேசாத்தா னுவித்தங்கேமறந்து, ஆச்சப்பாதூக்கமுற்றுமிருகமபோல ஆசசநியஞ் சததமெல்லாங்கேளாவிட்டால், கூச்சப்பாசித்தமதுசொரூபத்துள்ளே கொள்கிநினைறற்பூரணதநில் நிருவிகற்பமாமே, (௬௭)

ஆமப்பா சமாதிவிட்டுசெனுசரிக்கும்போது மப்பனேசாத்திரங்கள் பார்க்கும்போது, ஓமப்பாகாலமென்றநினைவயமில்லே யுத்தமனேபிரபஞ்

சமில்லையென்றுதிடமாகி. சோமப்பாவிகாரந் தோற்றுகிறபிர பஞ்சஞ்
சொற்பனம்போல்பாசமென்றமரியாதியடக்கி. வாமப்பாதீவிரமாம் பிற
விருதியோர்க்குமகத்தானகாரணனுமென்றுயெண்ணே. (௬அ)

எண்ணியல்லோமனதுள்ளேபடாதேநீக்கியேகமாய்நிருவிகற்பமா
கிநின்று, அண்ணியல்லோபிரபஞ்சத்தின்விகற்பங்கள்ளியனுபோகநிரு
விகற்பசமாதியாச்சு! ஒண்ணியல்லோசொரூபத்தில்யிச்சுநின்றுவுற்றிரு
ந்த வகண்டவிர்த்திகாற்றில்லாததீபந்; கண்ணியல்லோவுப்புண்டபோ
லேமகாள் சாதகமாயுன்னுருவங்கெட்டுபபோச்சே, (௬௯)

போச்சதுவுங் கடிகையொன்றுதானுய்நின்றும் புகழானபெருமை
சொல்லயென்னாற்கூடா, ஆச்சதுவுமவுனமுற்றுவாயைமூடி ஆசையற்று
விருந்தாலல்லோவகண்டவிர்தி;வாச்சதுவும்பிரபஞ்சத்திற் கண்ட தெல்
லாம் வாலையுடனுமைபோலும் மலைபோற்காணும்,கோச்சதுவுஞ்சிலைநி
யுடனாலும்போல கூறுமத்தினங்கம்போற்குறிநடைக்காணே; (௭0)

குறியானவிண்ணுதித்தமேகம் போலுங்கோதியதோர்சொற்பனத்
தின்பிரபஞ்சம்போலும்; நெறியானவகண்டநாம்நம்மிடத்தே மைந்தா
நேராகவுண்டாகில்யிற்றுப்போச்சு, சரியானவெவ்வேறுநாமமாகி பாழு
லகுநம்மிடத்தேதோன்றுந்தோன்றும். மறியாகவழிந்துப்போம்நாமேபி
ரம மற்றொன்றுமில்லையென்றுமயக்கந்தீரோ. (௭௧)

மயக்கமற்றுநானொருவனென்னுக்குளெல்லா மற்றொன்று மில்லை
யென்றுதிரனுகித் தியக்கமற்றுயென்னேரமுள்ளிட்டுக்கொண்டு சேர்ந்
துவருஞ்சந்தோஷதுக்கந்தள்ளி. முயக்கமறவருட்டெய்தும்வந்து முன
னின்றுவிகற்பங்கள்பண்ணினாலும்; அயக்கமற்றுமற்றுமனதிடமாய் சத
காய்த்தள்ளியாதிகொண்ட கற்றித்தானுய்நில்லே, (௭௨)

நில்லப்பாசஞ்சாரகாலந்தன்னும் நேராகச்சமாதியிலே யிருக்கும
போது; அல்லப்பாதொய்தம்வந்தாலாதரவுபண்ணியசையாதமலே போ
லவிருக்கநன்று. சொல்லப்பாகற்பமது வகண்டத்தொய்துஞ்சூட்டி நின்
றுதிடப்படுதெல்மெத்தநன்று- வெல்லப்பாவாசனையைவிண்டா யானுல்
மேவியதோராரூடசமாதியாச்சே, (௭௩)

மாயையுத்தி,

ஆச்சப்பா மாயையுத்திசொல்லவென்றாலனேகமுண்டுசூக்ஷமாய்ச் சொல்லக்கேளு-வாச்சப்பா தேசத்திற்பேதாபேதம்மருவியதோர்கிராமத்திலகிராமபேதம,ஓசசப்பாதிறங்களிலேதிரங்கள்பேதமனுகோகோசணங்களிலேயனேகபேதம்-வீச்சப்பாபுத்திகளிற்பேதாபேதமவெகுமோகமாயுத்தாறன்றோன்றுங்காணே. (௭௪)

ஞானவான்,

காணப்பாவின்னமயமாகிநின்றுகலந்துநின்றபிராணமயகோசமாச்சு-ஊணப்பாவிக்கியானமயமுமாகி யுத்தமனோமயமுமாங்கோசமாச்சு-பூணப்பாவானந்தமயமுமாக பொங்கிற்றுவஞ்சுதிறை போதத்துக்கு-தோணப்பாதிலறையஞ்சுமாயைமாயைசொலலுகிறேன்சூக்ஷத்தைபூட்டிப்பாரே, (௭௫)

பூட்டியதோர்விசிஷ்டனென்றும்விராடனென்றும்புகழ்பெரியயேமகற்பபோக்கேதென்றும்; நீட்டியதோரண்டமென்றும்புவனமென்றும் நேராணபதங்களெனறுமமாயையினுலாச்சு-ஆட்டியதோராட்டமெல்லாமாயையாட்டுவிக்துகொள்ளுமுன்மனமேமட்டைமாயை-மூட்டியதேர்மனமும் வந்தவனைக்கேதிர்கு மூதண்டமனக்கடக்க முடியாவாறே.

வாரானவுலகத்திற்சுத்தவிரன்மனதோடேபோராடியருவில் மாள்வான் கூறுஞானியென்றுலிங்கத்திற்புக்கிக்குறியானவம்பலத்தில் சேர்வாரப்பா-தாரானவுலகத்தோர்க்கடுத்தஞானஞ் சகத்திரமாங் கோடியிலேயொருவர்சொல்வார் வீரகனசிலபேர்கள்சாங்கம்பேசிவிழுந் திறந்துவிழுந்திறந்துதிரிவர்தானே, (௭௭)

தானென்றபிரம்மருதோமாரறிவிற்சென்றூர்சாதகமாய்மா லென்றலறிவினுடமையும்-கோனென்றருத்திரனே ரருவிலங்கக்கொள்கி னின்றமகேஸ்வரனோறிவிற்றோன்றும்-வானென்றசதாசிவனே மணியைக் காணபான மகத்தானவைவருந்தானுயிக்கிப்பீடம் வேனென்றபஞ்ச கர்த்தாளிம்மட்டுஞ்சென்றால்வேதாந்தியென்மட்டேஞ்சொல்வார்பாரே.

பாரப்பாசித்தரென்றூர்குளிகைபோட்டுபெருத்தறிவாருண்மனையைப்பகுந்துபோற்றி-நேரப்பாதமமோடு பூரணத்திலின்றுநேராக வேடம்-போல்நிஞ்சியாடி-சேரப்பாதிரும்பிவந்துபுக்குவார்கள் செகத்திலு

ள்ளசித்தருக்கு அடுத்தவாறு - கூறப்பா பூரணத்திற்றிசைநாதங்காண்டி கொங்கணர்தான்சிலம்பொலியைக்கூடினாரே, (எகூ)

கூடினார்மூலகுருபேரனென்றுகோடானகோடிசித்தரோடிப்பார்த்தார்-ஆடினாராடினாரேறமாட்டார் ஆச்சரியங்கொங்கணாகாமகனடிசித்தார்-ஓடினாரோடினாரனேகங்கோடி யோகசித்தர்நாதத்திலே னறியப்போட்டு-தேடினார்தேடினார்குளிகைதனைச்சித்தருக்குச் சொரூ ணிகிட்டும்வாறே, (அய)

வாரானசிரூப மணியாருடையவர்க்கும் மகத்தானதெகூஷணமூர்த்திவர்க்கும-கூறுமளதொன்றுகிரிஷ்களங்கமாகிக் குவிந்துநிறைபொருளாகிக்கூடுறுறைத தாரானதற்பதற்பதமாய்அதுவுமற்றுசச்சிதானந்தத்தில்நின்றஆசான பேரானபிள்ளைகட்குமணியுமீந்துபெரும்பாதைமகாரமென்றுபேசினாரே' (அக)

பேசியதுக்கர்த்த மென்னவென்றுகேட்டால் பெருவிரலேநீயாச்சுமெய்விரலேபோதமாசியதுவற்றக்காற் கவிந்தெடுக்கு முன்னேமக்களேயிந்தபாரென்றுகாட்டி·தேசியதுமகாரவித்தை சென்றுகூட்டி செப்பாதேமகாரவித்தைகுளிந்தஞானம் - வாசியதுக்கருகாகுங்கண்டுகொள்ளுமக்களேசின்முகத்தில்நடுப்பாலாமே, (அஉ)

நடுவென்னவெட்டவெளியொன்றுமில்லைநானுமில்லைநீயுமில்லையகண்டவீதிகடுவென்னலகுவென்னமனஞ்செவ்வானுங்கண்டுகொள்ளுமென்றுசொல்லி கரத்திற்காட்டி, சுடுவெனனதாப மென்றமுனையைமுந்திசுடுகிறதுத்தியென்னமௌனத்தீதான்-விடுவென்னவிந்திரியபாமடைநீயும்விட்டகன்றுவறிவோடேமேவுமேவே, (அங)

மேவுமென்றகைலாயபரம்பரையாமாறு வெகுகோடிரிஷிகளுக்குவுபதேசித்தார்-மேவுமென்றுசித்தரிலேபனேகங்கோடிமேருவிலேயிருந்தார்க்கு முபதேசித்தார் மேவுமென்றுயென்னோடேபதினறுபேர்க்குவிளங்கியவர்பதம்பிடிக்கவுபதேசித்தார்-மேவுமென்றுயெழுவருடன் றிருமூலருக்கு விளம்பினார்மெஞ்ஞானம்விளம்பினாரே. (அச)

விளம்பியதோர்நாங்களெல்லாங் கயிலாசவர்க்கம்மேருவிலேயெடுத்தவுடலெல்களுக்குமக்காள்-அளம்பினதோர்ஜனகாதியையரைத்தான்விட்டு அரைசுஷண மும்பிறியார்களடியைவிட்டு-தளம்பினதோர்கொடி

க்கல்லோகொழுந்துபோலே சதாநித்தங்காத்திருந்தோமையாகி ட- கி ளம்பினபோர் பதுபோலனேகமபிள்ளை கொடியிட்டோட்டியங்கேகிட் டினரே, (அ௫)

கிட் டினேனங்கலைரயபராபரை ரயினேலே சேனுமக்களாச்சரியங் கொங்கணர்தான்சென்று- கிட்டினேனென்றுசொல்லியீசானத்தேகெடி யானரசமுண்டுசட்டைபோக்கி - கிட்டினோமீசானந்துதித்தோமென் றுகெடியாகதவசிருந்து முத்தனுகி- கிட்டினேனென்றுசொல்லிதக்ஷணு மூர்த்தி கெடியானபதமபிடித்துபணிந்திட்டாரே. (அ௬)

பணிந்திட்டகொங்கணரைப்பார்த்துநாயன்பாருலகிற்பிறந்தவனே விப்படிதானனும்-மணிந்திடச்சட்டம்போக்கிக் கைலாயத்தேகமானது தான்வெகுகடினமதிகமெத்த-கனிந்திட்ட கனிவாலேவீறத்தர்லே கலங் காமற்சமாதியுற்றுகயிலாயத்திற்-றணிந்திட்ட புத்திகொண்டேயிங்கேவந் தாய் சாதகமாயொருவரையுங் கண்டிலேனே, (அஎ

கண்டிலேனாச்சரியங்குமாரனேபாருங் கலத்தநற்சென்மமிவர் கை லாயமானர், ஓண்டிலேகாலதுக்குமகத்துவந்தா னென்னவுற்றசிவலிங் துவுன்னிலைப்படிதானுச்சுகண்டிலேனிவரைப்போற்சித்தர்காணேன்கா ரணமாயிவனுக்கு தீஷிப்பேனென் பண்டிலேகொங்கணரை மயங்வே ணடாம் பரமபரமாய்வயதுதந்த மௌனந்தானே. (அஅ)

மௌனவித்தைமூலருக்கு முன்னேசொன்னேன்மருவியவர்காலா ங்கிக்கதுவேசொனனூர்மகத்தான போகருக்கு ரானுக்குச்சொன்னூர்மவு வித்தை யகண்டாதியறிந்துகொள்ளு மற்றொன்றுமயக்கமற்றுமௌனத் னதார்க்குமௌனவித்தையெய்தாக்காலவனேஞானி வாய்திறந்துபேசா தேமகாரசுநன்றே (அகூ)

நன்றான மௌனத்திற்கடிகைசேரநல்வினையுந்தீவினையும்நாசமாகு ம். நன்றானமௌனமென்றுநினைக்கமுத்தி நல்லோர்கள்நினைப்பார்கள்ம ற்றோர்காணூர் நன்றானமவுனமல்லோரிஷிகள்சித்தர் காலுதிக்குஞ் சொ ரூபத்தைக்கண்டார நன்றான மௌனமல்லோ சாத்திரங்கள்தோறும் நலமாகக்கூப்பிடுதுகண்டிலாரே, (கூ0)

கண்டிலார் மௌனத்திலனேகசித்தி காணும்மப்பாசொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளுமணடிலார்மந்திரங்கள்செபிக்கும்போது அப்பனேமௌனமென்றதீக்ஷைகேளு ஓமண்டலமய்வாய்முடிபோச்சுமற்றொருசேவைசக்ஷமத்துண்ணுமொருபோதபபோ, விண்டிலாதென்னேரஞ்செபித்தாயானால் விளங்கியதோரேமூலக்ஷமந்திரமுஞ்சித்தே, (௬௧)

சித்தாகுஞ்சித்தியுமாமெட்டெட்டுமாமே திறமாகநின்றவர்க்குமந்திரமுஞ்சித்தி, பத்தாகும்வேதத்தில்மந்திரத்தைப்பாவிபலபலெனப்பேசியவர்சேவிப்பார்கோடி, கத்தாமுமனாய்போலேகற்றியென்ன காசிக்குமாகா துசிததியில்லே, மூத்தானமௌனம்விட்டால் மௌனம்பாழாச்சு மோசமிந்தவேதமெல்லாம் போய்யென்பாரே. (௬௨)

பொய்யென்றுயெண்ணியெண்ணியுலகங்கெட்டுப்போச்சப்பாவதனாலேயுகபேதமாச்சு, கையென்றுயோகத்தில மௌனமுட்ட கம்ஞ்சித்தியறிவுமட்டுங்கலந்துகாக்கு கையென்றவிர்த்தமப்பா ஆறிற்காணுஞ்சாதகமாய்மேல்மூலந்தாண்டிக்காணும், மெய்யென்றுபிடித்தாக்காலயனே யோகி விரைந்துயிதையறியாட்டால்விருதாமாடே. (௬௩)

விருதன்றோவுலகத்திலாசாளென்றுவேடமிட்டுவேஷமிட்டுமோடியேற்றி விருதான்றோ பணமடித்துப் பிழைப்பாரையோ வேதாந்தமொன்றுமில்லேச்சாங்கமென்பார் விருதன்றோகெடுத்துவிட்டாருலகத்தோரைவேஷமென்றுமபக்காலேமபங்கிப்போனார், விருதன்றோசிஷருடபாவமெல்லாம விளையாட்டுபோலவாய்கிவிழுந்திட்டாரே (௬௪)

விழுந்திட்டாரென்றறிந்துகொங்கணரேநீர்தான் வெகுபிள்ளைபெற்றிராமுனைநூறுபிள்ளை, கழுந்திட்டப்பிள்ளையுண்டோ திறந்தாலுண்டோகலமாகவும்மைப்போலானொருண்டோ அழுந்திட்டசமாதியுண்டோ தியானமுண்டோ ஆகாதபிள்ளை யுடோசொல்லுஞ்சொல்லுங், கொழுந்திட்டதேவரீர்கருணையினாலே யா கொஞ்சமற்றபிள்ளைலலேகூடிலேனே, (௬௫)

கூடாதகலலபுத்திசித்தர்வென்றா கொள்கியேவரங்களெல்லாம் பூமியிலேகட்டி.நீடாகதண்டனிட்டுஅனுப்புக்கொண்டுதிமிசத்திற்குகையிலுள்ளே நோந்துபோனார், ஆடானலதுவாடு வாமிறசித்தர் ஆக

ந்தபோகமுண்ட ஆண்மைபாண்மை ஓடாதுலகதுவொட்டு நிர்குணத்
தின்வீதியொருவனதாயநின்று புத்தியுரைப்புத்தானே. (௯௬)

காணென்ற கொங்கணர்போற்பிள்ளைபெற்றால்கற்குமடாகுட்டை
யாருர்கைலாயமுபத்தி, வானென்றசுந்தரானந்தன்வித்துவரவற்றபூரண
மமேனதாபமென்ன,கானென்றவெளிகடக்கஅறிவோம்நாங்கள்கரையற்
றபோகத்தைப்பாணஞ்செய்வோம, கோவென்றகைலாய பூரணமேதே
வர் கொள்கியதோருற்பணமும லபமுஞ்சொல்லே (௯௭)

சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்மக்காள்நீங்கள் சுகமாகவாரிதியில்மே
கஜலம்போலே, அல்லுகிறதில்லையைப்போற்பிறப்புண்டாகு அதுவே
க்கும்பிரமமௌனசொல் வினையாபல்லுகிறசந்திரனுமதிரையப்பாவா
க்குபரங்கானரவியங்கேகன்றுப்பாருசொல்லுகிறகெற்பத்தில்வித்துவு
ன்னிசிந்தாளிபரஞ்சந்திரனுற்சின்னமாச்சே (௯௮)

ஆச்சப்பா ஜனனமிந்தப்படியேயாகி லடங்கிறதுமக்கினியும்ரவிம
தியுங்கூடி ,வாச்சப்பா சந்திரனிற்கலந்துபோனால்மாளுகிறவிதமிதுதான்
குளிர்ந்துபோகும், நீச்சப்பாஜெனனமொழிபாணமரணமும்நேராகமனு
ன்மணியைத் தொட்டுமீறும் ஒச்சப்பாலக்கமில்லையெழுவகைத்தோற்ற
முக்கமனோடேழுவகையோனிகாணே (௯௯)

காணிக்கப்படியெல்லாங்கண்டுகொண்டுகலங்காமலிருக்காமல்யுக
மேகோடி வாணிந்தகாயமட்டேஜெகசாலமெல்லாம மனங்காண்டிஅறி
வில்வந்தாற்கெல்லாமேபோக்கு ஆணிக்கப்படிநீங்கள்சமாதிகொண்டு அனை
விட்டால் குளிகையிட்டுவேடிப்பாருதோணிந்தப்படி சொன்னேபோ
தமுன்னேத்தூக்கு சுழல்காற்றுத்துருநம்மதுபோல்மவுனமாமே (௱)

மௌனமென்றீரெனையாண்ட தக்ஷணமூர்த்தி மலர்பணிந் ஞான
மதுதாறுநுசொன்னேனெமௌன மெனறநாதாக்கள் பதத்தைப்போற்றி
வகைமேமேடேரிகண்டாகவாதருசொனனேனெ மௌனமென்றீர ஞானம்
பொய்யெனறுசொலலி வாகான செயமண்டி போட்டே நாற்றில்மௌன
மெனமீருசமாசத்தான மகத்தள்யக்காள் வாகானஞான முறை முற்றுய
காணே. (௱௧)

